

Den Europæiske Unions Tidende

L 46

Dansk udgave

Retsforskrifter

52. årgang
17. februar 2009

Indhold

- I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

Kommissionens forordning (EF) nr. 133/2009 af 16. februar 2009 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 134/2009 af 16. februar 2009 om ændring af bilag XI i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) ⁽¹⁾** 3

Pris: 18 EUR

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

- II Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

Rådet

2009/127/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 18. december 2008 om indgåelse af en aftale om samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser 6
- Aftale om samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser 8

-
- III Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT V I EU-TRAKTATEN

- ★ Rådets fælles aktion 2009/128/FUSP af 16. februar 2009 om ændring og forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for De Store Søers Område 36
- ★ Rådets fælles aktion 2009/129/FUSP af 16. februar 2009 om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (FYROM) 40
- ★ Rådets fælles aktion 2009/130/FUSP af 16. februar 2009 om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Centralasien 43
- ★ Rådets fælles aktion 2009/131/FUSP af 16. februar 2009 om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for krisen i Georgien 47
- ★ Rådets fælles aktion 2009/132/FUSP af 16. februar 2009 om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant i Republikken Moldova 50

★ Rådets fælles aktion 2009/133/FUSP af 16. februar 2009 om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Sydkaukasus	53
★ Rådets fælles aktion 2009/134/FUSP af 16. februar 2009 om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant i Sudan	57
★ Rådets fælles aktion 2009/135/FUSP af 16. februar 2009 om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant i Afghanistan	61
★ Rådets fælles aktion 2009/136/FUSP af 16. februar 2009 om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for fredsprocessen i Mellemøsten	65
★ Rådets fælles aktion 2009/137/FUSP af 16. februar 2009 om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant i Kosovo	69
★ Rådets fælles holdning 2009/138/FUSP af 16. februar 2009 om restriktive foranstaltninger over for Somalia og om ophævelse af fælles holdning 2002/960/FUSP	73
★ Rådets fælles holdning 2009/139/FUSP af 16. februar 2009 om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for lederne i Transdnestrienområdet i Republikken Moldova	76

Berigtigelser

★ Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 77/2009 af 26. januar 2009 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 314/2004 om visse restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe (EUT L 23 af 27.1.2009)	79
---	----

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 133/2009

af 16. februar 2009

om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. februar 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2009.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	IL	129,4
	JO	68,6
	MA	43,2
	TN	134,4
	TR	87,8
	ZZ	92,7
0707 00 05	JO	170,1
	MA	134,2
	TR	164,1
	ZZ	156,1
0709 90 70	MA	85,2
	TR	128,4
	ZZ	106,8
0709 90 80	EG	164,4
	ZZ	164,4
0805 10 20	EG	49,2
	IL	51,8
	MA	64,3
	TN	46,4
	TR	71,0
	ZZ	56,5
0805 20 10	IL	144,4
	MA	91,8
	ZZ	118,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	88,6
	JM	85,4
	MA	150,0
	PK	47,6
	TR	65,9
	ZZ	87,5
0805 50 10	EG	44,9
	MA	55,8
	TR	52,5
	ZZ	51,1
0808 10 80	CN	71,6
	MK	32,6
	US	105,7
	ZZ	70,0
0808 20 50	AR	113,7
	CL	79,6
	CN	84,1
	US	107,3
	ZA	115,2
	ZZ	100,0

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 134/2009

af 16. februar 2009

om ændring af bilag XI i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH)

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

efter bilag VIII, punkt 8.6 og 8.7, og efter bilag IX og bilag X til forordning (EF) nr. 1907/2006.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF⁽¹⁾, særlig artikel 131, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EF) nr. 1907/2006 pålægger Fællesskabets producenter og importører at registrere stoffer som sådanne, i kemiske produkter og i artikler, og som en del af registreringsdossieret skal registranter fremlægge de i henhold til bilag VI-XI krævede oplysninger.

(2) Ifølge bilag XI kan registranter på visse betingelser undlade testning efter bilag VIII, punkt 8.6 og 8.7, og efter bilag IX og bilag X til forordning (EF) nr. 1907/2006.

(3) For at undgå tvivl bør det præciseres, at henvisningen i punkt 3.1 til punkt 8.6 og 8.7 kun vedrører bilag VIII.

(4) Det er nødvendigt at fastsætte kriterier for, hvad der udgør en tilstrækkelig begrundelse for at undlade testning

(5) På grundlag af erfaringerne med udarbejdelse af materiale til vejledning i kemikaliesikkerhedsvurdering i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 er der opstillet tre forskellige kriterier for eksponeringsbaseret fravigelse af testningskravet. I henhold til det første kriterium kræves det påvist og dokumenteret, at eksponering i alle scenarier ligger væsentligt under en relevant DNEL- eller PNEC-værdi under specifikke forhold. I henhold til det andet kriterium kræves det påvist og dokumenteret, at der hersker strengt kontrollerede forhold hele livscyklussen igennem. I henhold til det tredje kriterium kræves det, at stoffet, når det indgår i en artikel, indgår i den på en sådan måde, at eksponering ikke kan forekomme, at stoffet ikke frisættes på noget tidspunkt i dets livscyklus, og at det håndteres under strengt kontrollerede forhold under alle fremstillings- og produktionsfaser. Derfor bør disse kriterier for at undlade forsøg indgå i forordning (EF) nr. 1907/2006.

(6) Forordning (EF) nr. 1907/2006 bør ændres i overensstemmelse med ovenstående.

(7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 133 i forordning (EF) nr. 1907/2006 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag XI til forordning (EF) nr. 1907/2006 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1. Berigtiget i EUT L 136 af 29.5.2007, s. 3.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2009.

På Kommissionens vegne

Stavros DIMAS

Medlem af Kommissionen

BILAG

Punkt 3 i bilag XI til forordning (EF) nr. 1907/2006 affattes således:

»3. STOFSPECIFIK EKSPONERINGSBASERET TESTNING

- 3.1. Testning efter bilag VIII, punkt 8.6 og 8.7, og efter bilag IX og X kan undlades afhængigt af, hvilke eksponerings-scenarier der er opstillet i kemikaliesikkerhedsrapporten.
- 3.2. I alle tilfælde skal der gives fyldestgørende begrundelse og dokumentation. Begrundelsen skal bygge på en grundig og streng eksponeringsvurdering i overensstemmelse med bilag I, punkt 5, og skal opfylde et af følgende kriterier:
 - a) Producenten eller importøren påviser og dokumenterer, at alle følgende betingelser er opfyldt:
 - i) Resultaterne af eksponeringsvurderingen, der skal omfatte alle relevante eksponeringer i hele stoffets livscyklus, viser, at eksponeringen er nul eller ubetydelig i alle scenarier for fremstillingen og for alle identificerede anvendelser som omhandlet i bilag VI, afsnit 3.5.
 - ii) Der kan afledes DNEL- eller PNEC-værdier af resultaterne fra tilgængelige testdata for det pågældende stof under fuld hensyntagen til den øgede usikkerhed som følge af udeladelsen af oplysningskravet, og DNEL- eller PNEC-værdierne er relevante og hensigtsmæssige i relation til såvel oplysningskravet som risikovurderingen (*).
 - iii) Sammenligningen mellem de afledte DNEL- eller PNEC-værdier og resultaterne af eksponeringsvurderingen viser, at eksponeringen i alle tilfælde ligger betydeligt under de afledte DNEL- eller PNEC-værdier.
 - b) Producenten eller importøren påviser og dokumenterer for alle relevante scenarier i tilfælde, hvor stoffet ikke indgår i en artikel, at der hersker strengt kontrollerede forhold som anført i artikel 18, stk. 4, litra a)-f) i hele livscyklusen.
 - c) Det er, når stoffet indgår i en artikel, hvor det er permanent indlejret i en matrice eller på anden måde effektivt indesluttet med tekniske midler, påvist og dokumenteret, at alle følgende betingelser er opfyldt:
 - i) at stoffet ikke frisættes på noget tidspunkt i dets livscyklus
 - ii) at sandsynligheden for, at arbejdstagere, offentligheden eller miljøet udsættes for stoffet, er forsvindende lille ved normal eller rimeligt forventelig anvendelse, og
 - iii) at stoffet håndteres i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i artikel 18, stk. 4, litra a)-f), under alle fremstillings- og produktionsfaser, herunder også under affaldshåndteringen af stoffet i disse faser.
- 3.3 De specifikke anvendelsesbetingelser skal meddeles gennem leverandørkæden i overensstemmelse med artikel 31 eller 32.

(*) Ved anvendelse af punkt 3.2. a) ii) anses en DNEL-værdi, der er afledt af en screeningsundersøgelse for reproduktions- og udviklingstoksicitet, ikke for at give grundlag for at undlade at foretage en undersøgelse for prænatal udviklings-toksicitet eller en undersøgelse for reproduktionstoksicitet over to generationer, jf. dog punkt 8.7, kolonne 2, i bilag IX og X. Ved anvendelse af punkt 3.2. a) ii) anses en DNEL-værdi, der er afledt af en toksicitetsundersøgelse med gentagen dosis over 28 dage, ikke for at give grundlag for at undlade at foretage en toksicitetsundersøgelse med gentagen dosis over 90 dage, jf. dog punkt 8.6, kolonne 2, i bilag IX og X.«

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 18. december 2008

om indgåelse af en aftale om samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser

(2009/127/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Det Europæiske Fællesskabs vegne den 26. oktober 2004, med forbehold af senere indgåelse.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 280 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 3, første afsnit

(3) Der nedsættes i medfør af aftalen et blandet udvalg med beslutningstagende kompetence på bestemte områder, og det er derfor nødvendigt at specificere, hvem der repræsenterer Fællesskabet i dette udvalg.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

(4) Aftalen bør godkendes —

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 1

(1) Den 14. december 2000 gav Rådet Kommissionen bemyndigelse til at forhandle med Det Schweiziske Forbund om en aftale om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for Fællesskabets og dets medlemsstaters finansielle interesser, herunder moms og told.

Aftalen om samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser (i det følgende benævnt »aftalen«) og den slutakt, der ledsager aftalen, godkendes hermed på Fællesskabets vegne.

(2) I overensstemmelse med Rådets afgørelse af 26. oktober 2004 om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af en aftale om samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser blev aftalen undertegnet på

Teksten til aftalen og den slutakt, der ledsager aftalen, er vedføjet denne afgørelse ⁽²⁾.

Artikel 2

Med hensyn til spørgsmål, der hører under Fællesskabets kompetence, repræsenteres Fællesskabet i det blandede udvalg, der nedsættes i medfør af aftalens artikel 39, af Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 304 E af 1.12.2005, s. 106.

⁽²⁾ Se side 8 i denne EU-Tidende.

Fællesskabets holdning under gennemførelse af aftalen for så vidt angår det blandede udvalgs afgørelser og henstillinger vedtages efter forslag fra Kommissionen af Rådet med kvalificeret flertal. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed, når holdningen vedrører et område, hvor der kræves enstemmighed for vedtagelsen af interne regler.

Artikel 3

Formanden for Rådet foranstalter på Det Europæiske Fællesskabs vegne den notifikation, der er omhandlet i artikel 44, stk. 2, i aftalen ⁽¹⁾.

Formanden for Rådet fremsætter en erklæring fra Det Europæiske Fællesskab om, at Fællesskabet indtil aftalens ikrafttræden

for sit vedkommende og inden for rammerne af sin kompetence vil anvende aftalen i sine forbindelser med alle andre kontraherende parter, der har afgivet samme erklæring, jf. aftalens artikel 44, stk. 3 ⁽²⁾.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2008.

På Rådets vegne

M. BARNIER

Formand

⁽¹⁾ Datoen for aftalens ikrafttræden offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

⁽²⁾ Datoen for anvendelsen af aftalen mellem Fællesskabet og Schweiz, jf. aftalens artikel 44, stk. 3, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

AFTALE

om samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB,

KONGERIGET BELGIEN,

REPUBLIKKEN TJEKKIET,

KONGERIGET DANMARK,

FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

REPUBLIKKEN ESTLAND,

DEN HELLENSKE REPUBLIK,

KONGERIGET SPANIEN,

DEN FRANSKE REPUBLIK,

IRLAND,

DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN CYPERN,

REPUBLIKKEN LETLAND,

REPUBLIKKEN LITAUEN,

STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG,

REPUBLIKKEN UNGARN,

REPUBLIKKEN MALTA,

KONGERIGET NEDERLANDENE,

REPUBLIKKEN ØSTRIG,

REPUBLIKKEN POLEN,

REPUBLIKKEN PORTUGAL,

REPUBLIKKEN SLOVENIEN,

REPUBLIKKEN SLOVAKIET,

REPUBLIKKEN FINLAND,

KONGERIGET SVERIGE,

DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

på den ene side, og

DET SCHWEIZISKE FORBUND,

på den anden side,

herefter benævnt »de kontraherende parter« —

SOM HENVISER TIL de nære forbindelser mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side,

SOM ØNSKER på en effektiv måde at bekæmpe svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for de kontraherende parter finansielle interesser,

SOM ERKENDER, at det er nødvendigt at styrke den administrative bistand inden for disse områder,

SOM ER OVERBEVIST OM, at de kontraherende parter bør yde hinanden gensidig retshjælp, herunder ransagning og beslaglæggelse, også i alle tilfælde af smugleri og unddragelse af indirekte beskatning, især moms, told og punktafgifter,

SOM ANERKENDER betydningen af at bekæmpe hvidvaskning af penge —

ER BLEVET ENIGE OM AT INDGÅ FØLGENDE AFTALE:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

Formålet med denne aftale er at udvide den administrative bistand og den gensidige retshjælp i straffesager mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side, med henblik på at bekæmpe de ulovlige aktiviteter, som er omhandlet i artikel 2.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne aftale finder anvendelse på:

a) administrativ og strafferetlig forebyggelse, afsløring, efterforskning, retsforfølgning og bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for de kontraherende parter respektive finansielle interesser vedrørende:

— varehandel i modstrid med told- og landbrugslovgivningen

— udveksling af varer og tjenesteydelser i modstrid med skattelovgivningen om moms, punktafgifter og forbrugsafgifter

— anvendelse eller tilbageholdelse af midler — herunder anvendelse heraf til andre formål end dem, hvortil de oprindeligt blev ydet — fra de kontraherende parter budgetter eller budgetter forvaltet af dem eller på deres vegne, såsom tilskud eller godtgørelser

— de kontraherende parter procedurer for tildeling af kontrakter

b) beslaglæggelse og inddrivelse af beløb, der skyldes de ulovlige aktiviteter, der er omhandlet i litra a), eller som uretmæssigt er modtaget som følge heraf.

2. En anmodning om samarbejde i henhold til afsnit II (administrativ bistand) og III (gensidig retshjælp) kan ikke afvises alene med den begrundelse, at anmodningen vedrører en overtrædelse, der behandles som skattesvig af den anmodede kontraherende part, eller at den anmodede kontraherende parts lovgivning ikke hjemler samme type afgift eller udgift eller ikke indeholder samme type regler eller samme retlige definition af de pågældende handlinger som den anmodende kontraherende parts lovgivning.

3. Anvendelsesområdet for denne aftale omfatter også hvidvaskning af udbyttet af de af aftalen omfattede aktiviteter, forudsat at de aktiviteter, der udgør prædikatorbrydelsen, i henhold til de to kontraherende parter lovgivning kan straffes med en frihedsstraf eller en frihedsbegrænsende foranstaltning af en maksimal varighed på mere end seks måneder.

4. Direkte skatter er undtaget fra denne aftales anvendelsesområde.

Artikel 3

Mindre sager

1. Den anmodede kontraherende parts myndighed kan afvise en anmodning om samarbejde, når de for lidt indbetalte eller unddragne afgifter skønnes at udgøre et beløb på 25 000 EUR eller derunder, eller når de ulovligt udførte eller indførte varer skønnes at have en værdi på 100 000 EUR eller derunder, medmindre den anmodende kontraherende part som følge af sagens særlige omstændigheder eller den implicerede person anser den for at være af særlig grov beskaffenhed.

2. Den anmodede kontraherende parts myndighed skal straks meddele den anmodende kontraherende parts myndighed om grundene til, at den afviser anmodningen om samarbejde.

*Artikel 4***Den offentlige orden**

En anmodning om samarbejde kan afvises, hvis den anmodede kontraherende part vurderer, at udførelse af anmodningen ville være i modstrid med dens suverænitæt, sikkerhed, offentlige orden eller andre væsentlige interesser.

*Artikel 5***Fremsendelse af oplysninger og bevismidler**

1. Oplysninger og bevismidler, der fremsendes eller modtages i henhold til denne aftale, er — uanset i hvilken form det sker — omfattet af tavshedspligt og beskyttet på samme måde, som dermed sammenlignelige oplysninger er beskyttet af den nationale lovgivning, der gælder for den kontraherende part, der modtager oplysningerne, og af de tilsvarende bestemmelser, der gælder for fællesskabsinstitutionerne.

Specielt må sådanne oplysninger og bevismidler ikke videregives til andre personer end dem, der i fællesskabsinstitutionerne, medlemsstaterne eller Det Schweiziske Forbund som led i deres arbejde skal have kendskab hertil, og disse personer må ikke anvende dem til andre formål end dem, der falder inden for denne aftales anvendelsesområde.

2. Oplysninger og bevismidler, som den anmodende kontraherende part har modtaget i henhold til denne aftale, kan fremsendes til enhver kontraherende part, hvis denne kontraherende part er i færd med at gennemføre en undersøgelse, hvor samarbejde ikke er udelukket, eller hvis det er klart, at denne kontraherende part med fordel kunne gennemføre en sådan undersøgelse. Fremsendelse af sådanne oplysninger må ikke tjene andre formål end dem, der er fastsat i aftalen.

3. Fremsendelse af oplysninger og bevismidler, der er modtaget i medfør af denne aftale, fra en kontraherende part til en eller flere andre kontraherende parter, kan ikke påklages over for den oprindeligt anmodede kontraherende part.

4. En kontraherende part, til hvem der er fremsendt oplysninger eller bevismidler i overensstemmelse med stk. 2, skal overholde de begrænsninger i brugen heraf, som den anmodede kontraherende part pålægger den kontraherende part, der først anmodede om fremsendelsen.

5. Fremsendelse af oplysninger og bevismidler tilvejebragt i henhold til denne aftale, fra en kontraherende part til et tredjeland, kræver en tilladelse fra den kontraherende part, hvorfra oplysningerne eller bevismidlerne hidrører.

*Artikel 6***Fortrolighed**

Den anmodende kontraherende part kan anmode den anmodede kontraherende part om at sørge for, at anmodningen og dens indhold behandles fortroligt, undtagen hvis dette er ufor-

eneligt med udførelsen af anmodningen. Hvis den anmodede kontraherende part ikke kan overholde fortrolighedskravene, giver den på forhånd den anmodende kontraherende parts myndigheder meddelelse herom.

AFSNIT II

ADMINISTRATIV BISTAND

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser*Artikel 7***Forholdet til andre aftaler**

Dette afsnit berører hverken de gældende bestemmelser om gensidig retshjælp i straffesager eller de mere omfattende forpligtelser vedrørende administrativ bistand eller de mere fordelagtige bestemmelser i gældende bilaterale eller multilaterale aftaler mellem de kontraherende parter, bl.a. tillægsprotokollen om gensidig bistand mellem administrative myndigheder i toldspørgsmål af 9. juni 1997.

*Artikel 8***Anvendelsesområde**

1. De kontraherende parter yder hinanden gensidig bistand til at bekæmpe de ulovlige aktiviteter, der er omfattet af denne aftale, navnlig ved at forebygge og afsløre transaktioner samt andre handlinger og undladelser, der er i modstrid med den relevante lovgivning, og ved at gennemføre efterforskning deraf.

2. Den bistand, der indføres ved dette afsnit, gælder enhver af de kontraherende parters kompetente administrative myndigheder, når disse handler som led i udøvelsen af administrative efterforskningsbeføjelser eller beføjelser vedrørende strafferetlig forfølgelse, herunder når disse myndigheder udøver deres beføjelser efter anmodning fra retlige myndigheder.

Hvis en strafferetlig efterforskning foretages af eller udføres under ledelse af en retlig myndighed, er det denne myndighed, der bestemmer, om anmodninger om gensidig bistand eller samarbejde i forbindelse hermed skal indgives på grundlag af de relevante bestemmelser om gensidig retshjælp i straffesager eller på grundlag af bestemmelserne i dette afsnit.

*Artikel 9***Kompetence**

1. De kontraherende parters myndigheder anvender dette afsnits bestemmelser inden for rammerne af den kompetence, der er tillagt denne i medfør af national ret. Intet i dette afsnit kan fortolkes som en ændring af den kompetence, der efter nationale bestemmelser er tillagt de kontraherende parters myndigheder som defineret i dette afsnit.

De optræder, som om de handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden af samme kontraherende parts myndigheder. De udnytter med henblik herpå alle de retlige beføjelser, de har i henhold til deres nationale ret, for at efterkomme anmodningen.

2. Anmodninger stilet til myndigheder, der ikke er kompetente, videregives af disse straks til den kompetente myndighed.

Artikel 10

Proportionalitet

Den anmodede kontraherende parts myndighed kan afvise en anmodning om samarbejde, når det klart fremgår, at:

- a) antallet og arten af anmodninger fra den anmodende kontraherende part i en bestemt periode pålægger den anmodede kontraherende parts myndighed uforholdsmæssigt store administrative byrder
- b) den anmodende kontraherende parts myndighed ikke har udtømt de sædvanlige informationskilder, som den alt efter omstændighederne kunne have brugt til at få de ønskede oplysninger uden risiko for at hindre opnåelsen af det ønskede resultat.

Artikel 11

Centrale tjenester

1. Hver kontraherende part udpeger den eller de centrale tjenester, der har kompetence til at behandle anmodninger om administrativ bistand i medfør af dette afsnit.

Disse tjenester henvender sig til enhver administrativ myndighed, der har kompetence til at yde den bistand, der anmodes om.

2. De centrale tjenester kommunikerer direkte med hinanden indbyrdes.

3. De centrale tjenesters virke udelukker ikke et direkte samarbejde mellem de kontraherende parters øvrige myndigheder med kompetence inden for denne aftales anvendelsesområder, navnlig i hastetilfælde. De centrale tjenester informeres om enhver foranstaltning, hvor der finder et sådant direkte samarbejde sted.

4. De kontraherende parter meddeler, i forbindelse med den i artikel 44, stk. 2, nævnte notifikation, hvilke myndigheder der betragtes som centrale tjenester i medfør af denne artikel.

KAPITEL 2

Bistand efter anmodning

Artikel 12

Anmodninger om oplysninger

1. Efter anmodning fra den anmodende kontraherende parts myndighed meddeler den anmodede kontraherende parts

myndighed, inden for denne aftales anvendelsesområde, førstnævnte myndighed enhver oplysning, som den selv eller samme kontraherende parts øvrige myndigheder er i besiddelse af, og som gør det muligt for førstnævnte myndighed at forebygge, efterforske og straffe de ulovlige aktiviteter, som er omfattet af aftalen eller som er nødvendig for inddrivelsen af en fordring. Den anmodede kontraherende parts myndighed foretager enhver administrativ undersøgelse, der er nødvendig for at opnå disse oplysninger.

2. I forbindelse med meddelelsen af oplysninger vedlægges der rapporter og andre dokumenter, eller bekræftede kopier eller uddrag af disse rapporter eller dokumenter, der ligger til grund for de meddelte oplysninger, og som den anmodede kontraherende parts myndigheder i forvejen var i besiddelse af, eller som er udarbejdet eller fremskaffet med henblik på at efterkomme anmodningen om oplysninger.

3. Efter aftale mellem den anmodende kontraherende parts myndighed og den anmodede kontraherende parts myndighed kan embedsmænd, der er bemyndiget hertil af førstnævnte myndighed, efter nærmere anvisning fra den anmodede kontraherende parts myndighed, i dennes kontorer få adgang til de dokumenter og oplysninger som omhandlet i stk. 1, som denne kontraherende parts myndigheder er i besiddelse af, og som vedrører nærmere bestemte ulovlige aktiviteter, der falder ind under denne aftales anvendelsesområde. De pågældende embedsmænd kan tage kopi af denne dokumentation.

Artikel 13

Anmodninger om overvågning

Efter anmodning fra den anmodende kontraherende myndighed skal den anmodede kontraherende parts myndighed så vidt muligt sikre overvågning af vareudvekslinger, der er i modstrid med den i artikel 2 nævnte lovgivning. Denne overvågning kan vedrøre personer, om hvem der er alvorlig grund til at antage, at de har deltaget i eller deltager i udførelsen af sådanne ulovlige aktiviteter eller træffer forberedelser med henblik herpå, og den kan endvidere vedrøre steder, transportmidler og varer, der har forbindelse med disse aktiviteter.

Artikel 14

Forkyndelse og postforsendelse

1. Efter anmodning fra den anmodende kontraherende parts myndighed skal den anmodede kontraherende parts myndighed, under iagttagelse af den anmodede kontraherende parts nationale regler, lade alle dokumenter eller afgørelser, der hidrører fra den anmodende kontraherende parts kompetente myndigheder, og som falder ind under denne aftales anvendelsesområde, forkynde for adressaten.

2. Anmodninger om forkyndelse med angivelse af indholdet af det dokument eller den afgørelse, der ønskes forkyndt, skal ledsages af en oversættelse til et af den anmodede kontraherende parts officielle sprog eller til et sprog, som denne kontraherende part kan acceptere.

3. De kontraherende parter kan sende forkyndelsesdokumenter og anmodninger om oplysninger og dokumenter direkte med posten til erhvervsdrivende, der er omfattet af tredje og fjerde led i artikel 2, stk. 1, litra a), og bosat på den anden kontraherende parts område.

Disse personer kan imødekomme sådanne anmodninger og levere de relevante dokumenter og oplysninger i den form, der er fastsat ved de regler og ordninger, hvorefter midlerne er tildelt.

Artikel 15

Anmodninger om undersøgelser

1. Efter anmodning fra den anmodende kontraherende part foretager den anmodede kontraherende part passende undersøgelser eller foranlediger sådanne undersøgelser vedrørende transaktioner eller adfærd, der udgør ulovlige aktiviteter i medfør af nærværende aftale, eller som giver den anmodende kontraherende parts myndighed begrundet mistanke om, at sådanne ulovlige aktiviteter har fundet sted.

2. Den anmodede kontraherende part gør brug af alle de efterforskningsmidler, der er til rådighed efter dens retsorden, på samme måde som hvis den gjorde brug af disse midler som led i handlinger med henblik på udførelse af egne opgaver eller efter anmodning fra en anden intern myndighed, herunder ved de retlige myndigheders mellemkomst eller om nødvendigt med tilladelse fra disse.

Denne bestemmelse berører ikke den pligt til samarbejde, som erhvervsdrivende har i henhold til artikel 17.

Den anmodede kontraherende parts myndighed meddeler den anmodende kontraherende parts myndighed resultaterne af disse undersøgelser. Artikel 12, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

3. Den anmodede kontraherende parts myndighed udvider bistanden til at omfatte alle omstændigheder, genstande og personer, der har klar forbindelse med genstanden for anmodningen om bistand, uden at der er behov for en supplerende anmodning. I tvivlstilfælde tager den anmodede kontraherende parts myndighed først kontakt med den anmodende kontraherende parts myndighed.

Artikel 16

Tilstedeværelse af embedsmænd bemyndiget af den anmodende kontraherende parts myndighed

1. Efter aftale mellem den anmodende kontraherende parts myndighed og den anmodede kontraherende parts myndighed kan embedsmænd udpeget af førstnævnte myndighed være til

stede under de administrative undersøgelser, der er omhandlet i foregående artikel. Denne tilstedeværelse kræver ikke samtykke fra den person eller erhvervsdrivende, som undersøgelsen drejer sig om.

2. Embedsmænd fra den anmodede kontraherende parts myndighed leder under hele forløbet undersøgelse. Embedsmændene fra den anmodende kontraherende parts myndighed må ikke på eget initiativ udøve de beføjelser, der er tillagt embedsmænd fra den anmodede kompetente parts myndighed.

De har dog adgang til samme lokaler og samme dokumenter som embedsmændene fra den anmodede kontraherende parts myndighed, ved disses mellemkomst og udelukkende til brug for den igangværende undersøgelse.

3. Der kan knyttes betingelser til denne tilladelse.

4. Oplysninger, som meddeles den kontraherende parts anmodende myndighed, kan ikke anvendes som bevismiddel, før der er givet tilladelse til overførsel af aktstykker vedrørende gennemførelsen.

Artikel 17

Pligt til samarbejde

De erhvervsdrivende er forpligtede til at samarbejde om udførelsen af anmodningen om administrativ bistand, ved at give adgang til deres lokaler, deres transportmidler og deres dokumenter og ved at meddele alle relevante oplysninger.

Artikel 18

Bistandsanmodningernes form og indhold

1. Anmodninger om bistand fremsættes skriftligt og vedlægges den dokumentation, som er nødvendig for at efterkomme dem.

I hastetilfælde accepteres mundtlige anmodninger, men de skal bekræftes skriftligt så hurtigt som muligt.

2. Anmodningerne ledsages af følgende oplysninger:

- a) den anmodende myndighed
- b) den ønskede foranstaltning
- c) genstand og begrundelse for anmodningen
- d) relevante love, administrative bestemmelser og andre juridiske dokumenter
- e) så nøjagtige og udtømmende oplysninger som muligt om de fysiske eller juridiske personer, der er genstand for undersøgelserne

f) et sammendrag af sagens omstændigheder og af allerede gennemførte undersøgelser, undtagen i de i artikel 14 tilfælde.

3. Anmodningerne fremsættes på et af den anmodede kontraherende parts officielle sprog eller på et sprog, som denne kontraherende part kan acceptere.

4. Ukorrekte eller ufuldstændige anmodninger kan rettes eller suppleres. Der kan i mellemtiden træffes foranstaltninger, der er nødvendige af hensyn til anmodningen.

Artikel 19

Anvendelse af oplysninger

1. De indsamlede oplysninger anvendes udelukkende til de formål, der er omfattet af denne aftale. Hvis en kontraherende part anmoder om at anvende sådanne oplysninger til andre formål, skal den på forhånd indhente skriftlig tilladelse hertil fra den myndighed, der har leveret oplysningerne. Anvendelsen heraf er underlagt de begrænsninger, som denne myndighed fastsætter.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for anvendelse af oplysningerne som led i retlige eller administrative procedurer indledt som følge af ikke-overholdelse af den lovgivning, som anmodningen om administrativ bistand vedrører, hvis de samme hjælpemidler var til rådighed i forbindelse med sådanne procedurer. Den kontraherende parts kompetente myndighed, som har givet disse oplysninger, underrettes straks herom.

3. De kontraherende parter kan i deres retsbøger, rapporter og vidneerklæringer og i retssager indbragt for domstolene, anvende oplysninger og dokumenter, der er tilvejebragt i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale som bevismidler.

KAPITEL 3

Spontan bistand

Artikel 20

Spontan bistand

1. De former for samarbejde, der er omhandlet i foregående kapitel, kan finde sted uden forudgående anmodning fra en anden kontraherende part.

2. Den kontraherende parts myndighed, der fremsender oplysningerne, kan i overensstemmelse med sin nationale lovgivning knytte betingelser til den modtagende kontraherende parts myndigheds anvendelse af oplysningerne.

3. Alle de kontraherende parters myndigheder er bundet af disse betingelser.

KAPITEL 4

Særlige former for samarbejde

Artikel 21

Fælles aktioner

1. I forbindelse med vareimport, -eksport og -transit kan de kontraherende parter, når transaktionernes omfang og de deraf følgende risici vedrørende de involverede afgifter og tilskud vil kunne medføre betydelige tab for de kontraherende parters budgetter, enes om at gennemføre fælles grænseoverskridende aktioner med henblik på forebyggelse og retsforfølgelse af ulovlige aktiviteter, der falder ind under denne aftales anvendelsesområde.

2. Det er den centrale tjeneste eller en af denne udpeget tjeneste, der har kompetence til at forestå koordinationen og planlægningen af de grænseoverskridende aktioner.

Artikel 22

Fælles særlige efterforskningshold

1. Myndighederne i flere kontraherende parter kan efter fælles overenskomst oprette et fælles særligt efterforskningshold hjemmehørende i en af de kontraherende parter.

2. Efterforskningsholdet udfører vanskelige efterforskningsopgaver, der kræver indsætning af betydelige aktionsmidler, og koordinerer fælles aktioner.

3. Deltagelse i et sådant efterforskningshold giver ikke repræsentanterne for den kontraherende parts myndigheder, hvoraf det er sammensat, beføjelse til at intervenere i den kontraherende part, hvor efterforskningen udføres.

Artikel 23

Forbindelsesofficerer

1. De kontraherende parters kompetente myndigheder kan indgå aftale om, for en tidsbegrænset eller ikke tidsbegrænset periode, at udveksle forbindelsesofficerer mellem en kontraherende part og myndighederne i en anden kontraherende part med henblik på at yde hinanden gensidig bistand under udførelsen af den administrative bistand.

2. Forbindelsesofficererne har til opgave at rådgive og yde bistand. De har ikke beføjelse til selv at intervenere på værtslandets territorium. De kan, hvis de kontraherende parters kompetente myndigheder samtykker heri eller anmoder herom:

a) lette og fremskynde udvekslingen af oplysninger

b) yde bistand i forbindelse med undersøgelser

c) deltage i behandlingen af anmodninger om bistand

- d) rådgive og bistå værtslandet i forbindelse med forberedelse og gennemførelse af grænsoverskridende aktioner
- e) udføre andre opgaver, som de kontraherende parter kan blive enige om indbyrdes.

3. De kontraherende parters kompetente myndigheder fastlægger de nærmere detaljer ved fælles overenskomst.

4. Forbindelsesofficererne kan repræsentere en eller flere kontraherende parters interesser.

KAPITEL 5

Inddrivelse

Artikel 24

Inddrivelse

1. Efter anmodning fra den anmodende kontraherende part foretager den anmodede kontraherende part inddrivelse af fordringer, der falder ind under denne aftales anvendelsesområde, som om der var tale om dens egne fordringer.

2. En anmodning om inddrivelse af en fordring skal ledsages af et officielt eksemplar eller en bekræftet kopi af det dokument, der hjemler ret til fuldbyrdelse, og som er udstedt af den anmodende kontraherende part, og i givet fald af originaldokumentet eller en bekræftet kopi af andre dokumenter, der er nødvendige for inddrivelsen.

3. Den anmodede kontraherende part træffer de nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelsen af en fordring.

4. Den anmodede kontraherende parts myndighed overfører et beløb svarende til den fordring, som den har inddrevet, til den anmodende kontraherende parts myndighed. Efter aftale med den anmodende kontraherende part kan den fratække en procentdel svarende til de administrationsomkostninger, den har afholdt.

5. Uanset stk. 1 nyder de fordringer, der skal inddrives, ikke nødvendigvis godt af de samme privilegier som tilsvarende fordringer opstået hos den anmodede kontraherende part.

AFSNIT III

GENSIDIG RETSHJÆLP

Artikel 25

Forholdet til andre aftaler

1. Bestemmelserne i dette afsnit har til formål at supplere den europæiske konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager og konventionen af 8. november 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold og skal lette de kontraherende parters anvendelse af disse konventioner.

2. Dette berører ikke anvendelsen af mere vidtgående bestemmelser i gældende bilaterale eller multilaterale aftaler mellem de kontraherende parter.

Artikel 26

Sager, i forbindelse med hvilke der også skal ydes gensidig retshjælp

1. Der ydes ligeledes gensidig retshjælp:

a) ved retsforfølgning for handlinger, der ifølge en af de kontraherende parter eller begge parter nationale ret betragtes som overtrædelser af bestemmelser, som kan afgøres af administrative myndigheder, hvis afgørelser kan indankes for en domstol med kompetence i navnlig straffesager

b) i civile søgsmål anlagt i forbindelse med straffesager, så længe kriminalretten endnu ikke har truffet endelig afgørelse i straffesagen

c) ved handlinger eller overtrædelser, der kan indebære et ansvar for en juridisk person i den anmodende kontraherende part.

2. Der ydes ligeledes gensidig retshjælp med henblik på undersøgelser og retssager, der sigter mod beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet af sådanne overtrædelser og af de redskaber, der er anvendt til at begå dem.

Artikel 27

Fremsendelse af anmodninger

1. Anmodninger, der fremsættes i henhold til dette afsnit, fremsendes af den anmodende kontraherende parts myndighed enten gennem en kompetent central myndighed i den anmodede kontraherende part eller direkte til den kontraherende parts myndighed, der har kompetence til at udføre anmodningen fra den anmodende kontraherende part. Den anmodende kontraherende parts myndighed og eventuelt den anmodede kontraherende parts myndighed sender en kopi af anmodningen til deres respektive centrale myndigheder til orientering.

2. Alle bilag vedrørende anmodningen eller dens udførelse kan fremsendes ad samme kanaler. Der skal i det mindste sendes en kopi heraf direkte til den anmodende kontraherende parts myndighed.

3. Hvis den kontraherende parts myndighed, som modtager anmodningen, ikke har kompetence til at yde den ønskede hjælp, videresender den omgående anmodningen til den kompetente myndighed.

4. Fejlbehæftede eller ufuldstændige anmodninger behandles, hvis de indeholder de elementer, der er nødvendige for at kunne efterkomme dem, og berigtiges så senere af den anmodende kontraherende parts myndighed. Den anmodede kontraherende parts myndighed gør den anmodende kontraherende parts myndighed opmærksom på fejlene og giver den en frist til at berigtige dem.

Den anmodede kontraherende parts myndighed sender omgående den anmodende kontraherende parts myndighed enhver anden oplysning, der vil sætte denne i stand til at supplere sin anmodning eller udvide den til at omfatte andre foranstaltninger.

5. De kontraherende parter meddeler, i forbindelse med den i artikel 44, stk. 2, nævnte notifikation, hvilke myndigheder der betragtes som kompetente centrale myndigheder med henblik på denne artikel.

Artikel 28

Fremsendelse pr. post

1. Som hovedregel sender de kontraherende parter, i forbindelse med retssager vedrørende ulovlige aktiviteter som omhandlet i denne aftale, processkrifter direkte pr. post til personer, der befinder sig på den anden kontraherende parts område.

2. Hvis den kontraherende parts myndighed, som dokumenterne hidrører fra, udtrykkeligt ved eller har grund til at antage, at modtageren kun kender et andet sprog, skal dokumenterne, eller i det mindste de vigtigste passager heri, ledsages af en oversættelse til dette andet sprog.

3. Den kontraherende parts myndighed, der sender anmodningen, gør modtageren opmærksom på, at myndigheden ikke direkte kan gennemføre tvang eller sanktioner på den anden kontraherende parts område.

4. Alle processkrifter skal ledsages af en note, hvori det angives, at modtageren kan få oplysning om sine rettigheder og forpligtelser i forbindelse med det pågældende dokument ved at rette henvendelse til den myndighed, der er anført i noten.

Artikel 29

Foreløbige foranstaltninger

1. Den kompetente myndighed i den anmodede kontraherende part kan, inden for de grænser, der sættes af dens interne retsorden og dens respektive beføjelser, og efter anmodning fra den anmodende kontraherende part, beordre de foreløbige foranstaltninger gennemført, der er nødvendige for at opretholde en eksisterende situation, beskytte truede retlige interesser eller bevare bevismidler, forudsat at anmodningen om gensidig retshjælp ikke forekommer klart uantagelig.

2. Der vil i forebyggelsesøjemed blive beordret indefrysning og beslaglæggelse af udbyttet af de overtrædelser, hvortil der anmodes om gensidig retshjælp, og af de redskaber, der er anvendt i den forbindelse. Hvis udbyttet af en overtrædelse helt eller delvis er forsvundet, beordres de samme foranstaltninger med hensyn til goder, der befinder sig på den anmodede kontraherende parts områder, og som svarer til værdien af det pågældende udbytte.

Artikel 30

Tilstedeværelse af den anmodende kontraherende parts myndigheder

1. Den anmodede part giver, efter anmodning fra den anmodende part, repræsentanter for sidstnævnte parts myndigheder tilladelse til at deltage i udførelsen af anmodningen om gensidig retshjælp. Denne tilstedeværelse kræver ikke den berørte persons samtykke.

Der kan knyttes betingelser til en sådan tilladelse.

2. De tilstedeværende personer har adgang til samme lokaler og samme dokumenter som repræsentanterne for den anmodede kontraherende parts myndighed, og de får adgang ved disses mellemkomst og udelukkende til brug for udførelsen af anmodningen om gensidig retshjælp. De kan især få lov til at stille eller foreslå spørgsmål og foreslå undersøgelser gennemført.

3. Denne tilstedeværelse må ikke medføre, at oplysninger videregives til andre end de personer, der er bemyndiget hertil i henhold til stk. 1 og 2, i modstrid med tavshedspligten eller den pågældende persons rettigheder. Oplysninger, som meddeles den anmodende kontraherende parts myndighed, kan ikke anvendes som bevismidler, før afgørelsen om fremsendelse af aktstykkerne vedrørende gennemførelsen er blevet retskraftig.

Artikel 31

Ransagning og beslaglæggelse

1. De kontraherende parter må ikke stille andre betingelser for efterkommelse af retsanmodninger om ransagning og beslaglæggelse end følgende:

a) Den handling, der ligger til grund for retsanmodningen, skal efter begge kontraherende parters ret kunne straffes med frihedsstraf eller en frihedsbegrænsende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst seks måneder, eller den skal efter en af de kontraherende parters ret kunne straffes tilsvarende og efter den anden kontraherende parts ret udgøre en overtrædelse af bestemmelser, der kan afgøres af administrative myndigheder, hvis afgørelse kan indankes for en domstol med kompetence i navnlig straffesager.

b) Efterkommelsen af retsanmodningen skal være forenelig med den anmodede kontraherende parts ret.

2. Retsanmodninger med henblik på ransagning og beslaglæggelse i forbindelse med hvidvaskning, der falder ind under denne aftales anvendelsesområde, kan også efterkommes, forudsat at de aktiviteter, der udgør prædikatorbrydelsen, efter begge kontraherende parters lovgivning kan straffes med frihedsstraf eller en frihedsbegrænsende foranstaltning af en maksimal varighed på mere end seks måneder.

*Artikel 32***Anmodninger om bankoplysninger og finansielle oplysninger**

1. Hvis betingelserne i artikel 31 er opfyldt, udfører den anmodede kontraherende part anmodningen om gensidig retshjælp vedrørende opnåelse og fremsendelse af bankoplysninger og finansielle oplysninger, herunder:
 - a) identifikation af og oplysninger om bankkonti, der er åbnet i banker etableret på dens område, og som de af undersøgelsen omfattede personer er indehavere af, har fuldmagt til eller kontrollerer
 - b) identifikation af og enhver oplysning om banktransaktioner og -operationer, der foretages fra, til eller via en eller flere bankkonti, eller som udføres af bestemte personer i en bestemt periode.
2. I det omfang, det er tilladt i henhold til den anmodede kontraherende parts strafferetspleje vedrørende tilsvarende interne sager, kan denne part beordre overvågning i en nærmere angivet periode af banktransaktioner foretaget fra, til eller via en eller flere bankkonti eller udført af bestemte personer, og meddele resultatet heraf til den anmodende kontraherende part. Afgørelsen vedrørende overvågning af transaktioner og meddelelse af resultater træffes i hvert enkelt tilfælde af de kompetente myndigheder i den anmodede kontraherende part og skal være i overensstemmelse med denne kontraherende parts nationale lovgivning. De praktiske detaljer i forbindelse med overvågningen aftales mellem de kompetente myndigheder i den kontraherende anmodende og den anmodede part.
3. Hver kontraherende part træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bankerne ikke meddeler den berørte bankkunde eller andre tredjemænd, at der gennemføres foranstaltninger efter anmodning fra den anmodende kontraherende part, eller at en efterforskning er i gang, i en periode, der er begrænset til, hvad der er nødvendigt for ikke at kompromittere resultatet heraf.
4. Den anmodende kontraherende parts myndighed skal i sin anmodning:
 - a) angive, hvorfor den finder, at de ønskede oplysninger sandsynligvis vil være af væsentlig betydning for efterforskningen af lovovertrædelsen
 - b) gøre detaljeret rede for, hvad der ligger til grund for dens formodning om, at banker på den anmodede kontraherende parts område fører de pågældende konti, og, i det omfang, den råder over indicier herfor, hvilke banker der er tale om
 - c) meddele enhver oplysning, der kan gøre det lettere at udføre anmodningen.
5. En kontraherende part kan ikke påberåbe sig bankhemmeligheden som begrundelse for at afvise ethvert samarbejde

vedrørende en anmodning om gensidig retshjælp fra en anden kontraherende part.

*Artikel 33***Kontrollerede leverancer**

1. Den anmodede kontraherende parts kompetente myndighed forpligter sig til efter anmodning fra den anmodende kontraherende parts myndighed at tillade kontrollerede leverancer på sit område som led i strafferetlig efterforskning af strafbare handlinger, som kan medføre udlevering.
2. Beslutninger om anvendelse af kontrollerede leverancer træffes i hvert enkelt tilfælde af den anmodede kontraherende parts kompetente myndigheder under behørigt hensyn til dennes nationale ret.
3. Kontrollerede leverancer finder sted efter de procedurer, der er fastsat i den anmodede kontraherende parts lovgivning. Beføjelsen til at handle og til at styre og kontrollere operationerne tilfalder sidstnævnte parts kompetente myndigheder.

*Artikel 34***Overdragelse med henblik på konfiskation eller tilbagelevering**

1. Efter anmodning fra den anmodende kontraherende part kan genstande, dokumenter, penge eller andre værdier, der er blevet beslaglagt som en retsbevarende foranstaltning, overdrages med henblik på konfiskation eller tilbagelevering til den retmæssige ejer.
2. Den anmodede kontraherende part kan ikke afslå overdragelsen med den begrundelse, at pengene svarer til en skatte- eller toldgæld.
3. De rettigheder, som en tredjemand i god tro gør gældende i forbindelse med disse genstande, berøres ikke heraf.

*Artikel 35***Fremskyndelse af den gensidige retshjælp**

1. Den anmodede kontraherende parts myndighed udfører anmodningen om gensidig retshjælp så hurtigt som muligt, idet den i videst muligt omfang tager hensyn til de procesfrister og andre frister, som den anmodende kontraherende parts myndighed måtte have angivet. Denne begrundes fristerne.
2. Kan anmodningen ikke eller kun delvis udføres i overensstemmelse med den anmodende kontraherende parts myndigheds krav, underretter den anmodede kontraherende parts myndighed straks den anmodende kontraherende parts myndighed herom og angiver, på hvilke betingelser anmodningen vil kunne udføres. De to myndigheder kan efterfølgende aftale, hvorledes anmodningen videre skal behandles, eventuelt ved at gøre den videre behandling betinget af, at ovennævnte betingelser opfyldes.

Hvis det kan forudses, at den frist for udførelsen af anmodningen, der er fastsat af den anmodende kontraherende parts myndighed, ikke kan overholdes, og hvis det af den i stk. 1, andet punktum, nævnte begrundelse klart fremgår, at enhver forsinkelse i betydelig grad vil vanskeliggøre den retsforfølgning, der gennemføres af denne myndighed, oplyser den anmodede kontraherende parts myndighed straks, hvor lang tid der skønnes nødvendig for at udføre anmodningen. Den anmodende kontraherende parts myndighed meddeler straks, om anmodningen alligevel opretholdes. De to myndigheder kan efterfølgende aftale, hvorledes anmodningen videre skal behandles.

Artikel 36

Anvendelse af bevismidler

De oplysninger og bevismidler, der fremsendes som led i den gensidige retshjælp, kan — foruden i den retssag, i forbindelse med hvilken retshjælpen er ydet — anvendes

- a) i en straffesag rejst i den anmodende kontraherende part mod andre personer, der har deltaget i udførelsen af den lovovertrædelse, i forbindelse med hvilken der blev ydet gensidig retshjælp
- b) når de handlinger, der ligger til grund for anmodningen, udgør en anden overtrædelse, i forbindelse med hvilken der også bør ydes gensidig retshjælp
- c) i forbindelse med retssager, der tager sigte på beslaglæggelse af redskaber og udbytte fra overtrædelser, i forbindelse med hvilke der burde ydes gensidig retshjælp, og i erstatningsager i relation til de handlinger, i forbindelse med hvilke retshjælpen blev ydet.

Artikel 37

Spontan fremsendelse af oplysninger

1. En kontraherende parts retsmyndigheder kan, inden for de grænser, der sættes af den nationale ret og deres egne beføjelser, spontant fremsende oplysninger og bevismidler til en anden kontraherende parts retsmyndigheder, når de finder, at de pågældende oplysninger eller bevismidler kunne være nyttige for den modtagende kontraherende parts myndighed med henblik på indledning eller gennemførelse af undersøgelser eller retssager, eller at disse oplysninger eller bevismidler kan få den nævnte myndighed til at forelægge en anmodning om gensidig retshjælp.

2. Den kontraherende parts myndighed, der fremsender oplysningerne, kan i overensstemmelse med sin nationale ret knytte betingelser til den modtagende kontraherende parts myndigheds anvendelse af oplysningerne.

3. Alle de kontraherende parters myndigheder er bundet af disse betingelser.

Artikel 38

Retssager i den anmodede kontraherende part

Anmodningen om gensidig retshjælp berører ikke de rettigheder, som den anmodende kontraherende part eventuelt har i sin egenskab af sagsøger i interne straffesager rejst over for myndighederne i den anmodede kontraherende part.

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 39

Det blandede udvalg

1. Der nedsættes et blandet udvalg bestående af repræsentanter for de kontraherende parter. Udvalget har ansvaret for, at denne aftale anvendes korrekt. Med henblik herpå fremsætter det henstillinger og træffer afgørelser i de tilfælde, der er fastsat i aftalen. Det udtaler sig efter fælles overenskomst.

2. Det blandede udvalg fastsætter selv sin forretningsorden, der bl.a. skal indeholde nærmere bestemmelser om mødeindkaldelser, udpegning af udvalgets formand og fastlæggelse af dennes mandat.

3. Det blandede udvalg holder møde efter behov, dog mindst én gang om året. Hver kontraherende part kan anmode om at få indkaldt til et møde.

4. Det blandede udvalg kan beslutte at nedsætte arbejds- eller ekspertgrupper, der kan bistå det med udførelsen af dets opgaver.

Artikel 40

Bilægelse af tvister

1. Hver kontraherende part kan forelægge det blandede udvalg eventuelle tvister vedrørende fortolkning eller anvendelse af denne aftale, bl.a. når den mener, at en anden kontraherende part gentagne gange ikke reagerer på de anmodninger om samarbejde, der stiles til den.

2. Det blandede udvalg bestræber sig på at bilægge tvisten så hurtigt som muligt. Det blandede udvalg skal have forelagt alle oplysninger, der er nødvendige for en indgående undersøgelse af situationen med henblik på at finde en acceptabel løsning. Med det formål undersøger det blandede udvalg alle muligheder, så denne aftale fortsat kan fungere tilfredsstillende.

Artikel 41

Gensidighed

1. Den anmodede kontraherende parts myndighed kan afvise en anmodning om samarbejde, når den anmodende kontraherende part gentagne gange ikke har reageret på en anmodning om samarbejde i lignende tilfælde.

2. Inden en anmodning om samarbejde afvises med henvisning til gensidighedsprincippet, informeres det blandede udvalg herom, så det får lejlighed til at udtale sig om spørgsmålet.

*Artikel 42***Ændring**

Hvis en kontraherende part ønsker en ændring af denne aftale, forelægger den et forslag herom for det blandede udvalg, der så fremsætter henstillinger, navnlig med henblik på indledning af forhandlinger.

*Artikel 43***Geografisk anvendelsesområde**

Denne aftale finder anvendelse dels på Det Schweiziske Forbunds område, dels på de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse på de i sidstnævnte anførte betingelser.

*Artikel 44***Ikrafttræden**

1. Denne aftale indgås på ubestemt tid.
2. Aftalen ratificeres eller godkendes af de kontraherende parter i overensstemmelse med deres respektive procedurer. Den træder i kraft den første dag i den anden måned efter den sidste notifikation af ratifikations- eller godkendelsesinstrumenter.
3. Indtil denne aftale træder i kraft, kan hver kontraherende part, samtidig med afgivelsen af den i stk. 2 nævnte notifikation eller på et hvilket som helst senere tidspunkt, erklære, at den for sit vedkommende vil anvende aftalen i sine forbindelser med alle andre kontraherende parter, der har afgivet samme erklæring. Sådanne erklæringer træder i kraft 90 dage efter modtagelsen af notifikationen.

*Artikel 45***Opsigelse**

Det Europæiske Fællesskab eller Det Schweiziske Forbund kan opsig denne aftale ved at give den anden kontraherende part meddelelse om sin beslutning herom. Opsigelsen får virkning seks måneder efter modtagelsen af meddelelsen om opsigelsen.

*Artikel 46***Tidsmæssig anvendelse**

Bestemmelserne i denne aftale finder anvendelse på anmodninger vedrørende ulovlige aktiviteter, der har fundet sted mindst seks måneder efter undertegnelsen af aftalen.

*Artikel 47***Udvidelse af aftalen til de nye EU-medlemsstater.**

1. Enhver stat, der bliver medlem af Den Europæiske Union, kan, ved at give de kontraherende parter skriftlig meddelelse herom, blive kontraherende part i nærværende aftale.
2. Teksten til aftalen på den tiltrædende nye medlemsstats sprog, som udformet af Rådet for Den Europæiske Union, bliver gyldig på grundlag af en brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund. Den gælder som gyldig tekst, jf. artikel 48.
3. Denne aftale træder i kraft i forhold til enhver ny medlemsstat af Den Europæiske Union, som tiltræder den, 90 dage efter deponeringen af den pågældende stats tiltrædelsesinstrument eller på datoen for aftalens ikrafttræden, hvis denne endnu ikke er trådt i kraft ved udløbet af ovennævnte periode på 90 dage.
4. Hvis denne aftale endnu ikke er trådt i kraft ved notifikationen af deres tiltrædelsesinstrument, finder artikel 44, stk. 3, anvendelse på de nye tiltrædende medlemsstater.

*Artikel 48***Sprog**

1. Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.
2. Tekstudgaven på maltesisk vil blive bekræftet af de kontraherende parter på grundlag af en brevveksling. Denne tekst får samme gyldighed som teksterne på de i stk. 1 nævnte sprog.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede undertegnet denne aftale.

Hecho en Luxemburgo, el veintiseis de octubre del dos mil cuatro.

V Lucemburku dne dvacátého šestého října dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Luxembourg den seksogtyvende oktober to tusind og fire.

Geschehen zu Luxemburg am sechsundzwanzigsten Oktober zweitausendundvier.

Kahe tuhanda neljanda aasta oktoobrikuu kahekümne kuuendal päeval Luxembourgis.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι έξι Οκτωβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Luxembourg on the twenty sixth day of October in the year two thousand and four.

Fait à Luxembourg, le vingt six octobre deux mille quatre.

Fatto a Lussemburgo, addì ventisei ottobre duemilaquattro.

Luksemburgā, divi tūkstoši ceturta gada divdesmit sestajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai ketvirtų metų spalio dvidešimt šeštą dieną Liuksemburge.

Kelt Luxembourgban, a kettőezer negyedik év október huszonhatodik napján.

Magħmul fil-Lussemburgu fis-sitta u ghoxrin jum ta' Ottubru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Luxemburg, de zesentwintigste oktober tweeduizendvier.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia dwudziestego szóstego października roku dwutysięcznego czwartego.

Feito no Luxemburgo, em vinte e seis de Outubro de dois mil e quatro.

V Luxemburgu dvadsiateho šiesteho oktobra dvetisícštyri.

V Luxembourggu, dne šestindvajsetega oktobra leta dva tisoč štiri.

Tehty Luxemburgissa kahdentenäkymmenentenäkuudentena päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Luxemburg den tjugosjätte oktober tjugohundrafyra.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

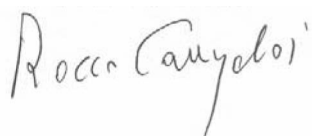
Pour la République française

Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

A handwritten signature in Greek, appearing to be 'Γ. Νικολαΐδης', written in black ink on a light background.

Latvijas Republikas vārdā

A handwritten signature in Latvian, appearing to be 'A. V. K.', written in black ink on a light background.

Lietuvos Respublikos vardu

A handwritten signature in Lithuanian, appearing to be 'A. Guana', written in black ink on a light background.

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature in Luxembourgish, appearing to be 'Luc Frieden', written in black ink on a light background.

A Magyar Köztársaság részéről

A handwritten signature in Hungarian, appearing to be 'Gy. J.', written in black ink on a light background.

Għar-Repubblika ta' Malta

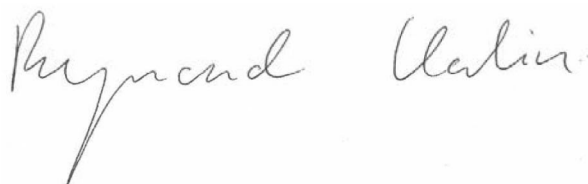
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

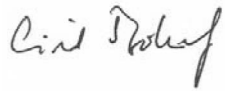
W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

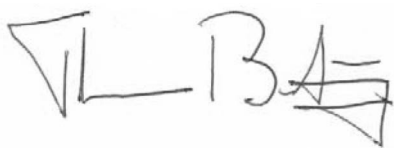
Za Slovinskú republiku

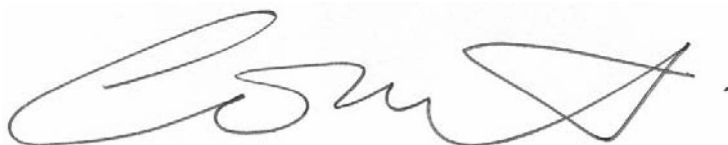
Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Pour la Confédération suisse
Per la Confederazione svizzera

SLUTAKT

De befuldmægtigede for

KONGERIGET BELGIEN,

REPUBLIKKEN TJEKKIET,

KONGERIGET DANMARK,

FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

REPUBLIKKEN ESTLAND,

DEN HELLENSKE REPUBLIK,

KONGERIGET SPANIEN,

DEN FRANSKE REPUBLIK,

IRLAND,

DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN CYPERN,

REPUBLIKKEN LETLAND,

REPUBLIKKEN LITAUEN,

STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG,

REPUBLIKKEN UNGARN,

REPUBLIKKEN MALTA,

KONGERIGET NEDERLANDENE,

REPUBLIKKEN ØSTRIG,

REPUBLIKKEN POLEN,

REPUBLIKKEN PORTUGAL,

REPUBLIKKEN SLOVENIEN,

REPUBLIKKEN SLOVAKIET,

REPUBLIKKEN FINLAND,

KONGERIGET SVERIGE,

DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB,

på den ene side, og

DET SCHWEIZISKE FORBUND,

på den anden side,

forsamlet i Luxembourg den 26. oktober 2004 med henblik på undertegnelse af aftalen om samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser, har vedtaget følgende fælles erklæringer, der er knyttet til denne slutakt:

1. Fælles erklæring vedrørende hvidvaskning af penge.
2. Fælles erklæring vedrørende Det Schweiziske Forbunds samarbejde med Eurojust og, om muligt, med Det Europæiske Retlige Netværk.

Desuden har de befuldmægtigede for Den Europæiske Unions medlemsstater og Fællesskabets medlemsstater samt de befuldmægtigede for Det Schweiziske Forbund vedtaget det godkendte protokollat fra forhandlingerne, som er vedlagt nærværende slutakt. Det godkendte protokollat har bindende karakter.

Hecho en Luxemburgo, el veintiseis de octubre del dos mil cuatro.

V Lucemburku dne dvacátého šestého října dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Luxembourg den seksogtyvende oktober to tusind og fire.

Geschehen zu Luxemburg am sechsundzwanzigsten Oktober zweitausendundvier.

Kahe tuhanda neljanda aasta oktoobrikuu kahekümne kuuendal päeval Luxembourgis.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι έξι Οκτωβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Luxembourg on the twenty sixth day of October in the year two thousand and four.

Fait à Luxembourg, le vingt six octobre deux mille quatre.

Fatto a Lussemburgo, addì ventisei ottobre duemilaquattro.

Luksemburgā, divi tūkstoši ceturta gada divdesmit sestajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai ketvirtų metų spalio dvidešimt šeštą dieną Liuksemburge.

Kelt Luxembourgban, a kettőezer negyedik év október huszonhatodik napján.

Magħmul fil-Lussemburgu fis-sitta u ghoxrin jum ta' Ottubru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Luxemburg, de zesentwintigste oktober tweeduizendvier.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia dwudziestego szóstego października roku dwutysięcznego czwartego.

Feito no Luxemburgo, em vinte e seis de Outubro de dois mil e quatro.

V Luxemburgu dvadsiateho šiesteho oktobra dvetisícštyri.

V Luxembourggu, dne šestindvajsetega oktobra leta dva tisoč štiri.

Tehty Luxemburgissa kahdentenäkymmenentenäkuudentena päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Luxemburg den tjugosjätte oktober tjugohundrafyra.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

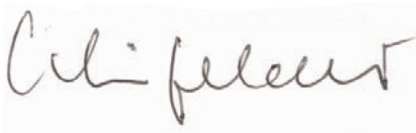
Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

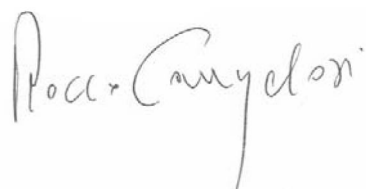
Pour la République française

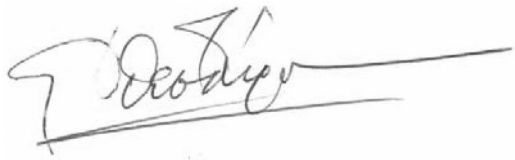
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

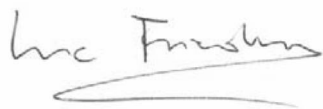
Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

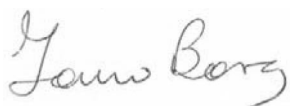
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

A Magyar Köztársaság részéről

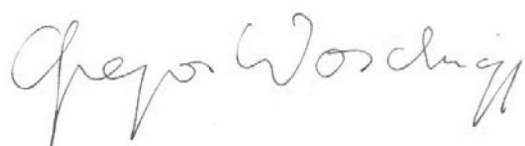
Għar-Repubblika ta' Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

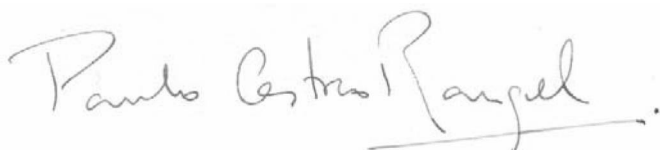
Für die Republik Österreich

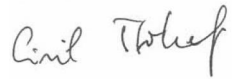
W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

Za Slovinskú republiku

Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Pour la Confédération suisse
Per la Confederazione svizzera

FÆLLES ERKLÆRING VEDRØRENDE HVIDVASKNING AF PENGE

De kontraherende parter er enige om, at aftalens artikel 2, stk. 3, om samarbejde om bekæmpelse af hvidvaskning af penge også omfatter skattesvig og smugleri som defineret i schweizisk ret. De oplysninger, der modtages på grundlag af en anmodning vedrørende hvidvaskning af penge, kan anvendes i sager vedrørende hvidvaskning, undtagen i sager, som føres mod schweiziske personer, hvis alle relevante handlinger i forbindelse med overtrædelser er begået udelukkende i Schweiz.

FÆLLES ERKLÆRING VEDRØRENDE DET SCHWEIZISKE FORBUNDS SAMARBEJDE MED EUROJUST OG, OM MULIGT, MED DET EUROPÆISKE RETLIGE NETVÆRK

De kontraherende parter noterer sig Det Schweiziske Forbunds ønske om at kunne undersøge mulighederne for Det Schweiziske Forbunds deltagelse i samarbejdet inden for Eurojust og, om muligt, inden for Det Europæiske Retlige Netværk.

GODKENDT PROTOKOLLAT FRA FORHANDLINGERNE OM AFTALEN OM SAMARBEJDE MELLEM DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DETS MEDLEMSSTATER PÅ DEN ENE SIDE OG DET SCHWEIZISKE FORBUND PÅ DEN ANDEN SIDE OM BEKÆMPELSE AF SVIG OG ENHVER ANDEN ULOVLIG AKTIVITET TIL SKADE FOR DERES FINANSIELLE INTERESSER

De kontraherende parter er blevet enige om følgende:

Ad artikel 2, stk. 1, litra a)

Udtrykket »svig og enhver anden ulovlig aktivitet« omfatter også smugleri, bestikkelse og hvidvaskning af udbyttet fra de aktiviteter, der er omfattet af aftalen, jf. dog artikel 2, stk. 3.

Udtrykket »varehandel i modstrid med told- og landbrugslovgivningen« anvendes, uanset om varerne passerer gennem den anden parts område (afsendelsessted, bestemmelsessted eller transit).

Udtrykket »udveksling af varer og tjenesteydelser i modstrid med skattelovgivningen om moms, særlige forbrugsafgifter og punktafgifter« anvendes uanset om varerne eller tjenesteydelserne passerer gennem den anden parts område (afsendelsessted, bestemmelsessted eller transit).

Ad artikel 15, stk. 2

Udtrykket »efterforskningsmidler« omfatter afhøring af personer, besøg og ransagninger i lokaler og transportmidler, kopiering af dokumenter, anmodninger om oplysninger og beslaglæggelse af genstande, dokumenter og værdigenstande.

Ad artikel 16, stk. 2, andet afsnit

Dette indebærer også, at de tilstedeværende personer kan få lov til at stille spørgsmål og foreslå tiltag i forbindelse med efterforskningen.

Ad artikel 25, stk. 2

Udtrykket »multilaterale aftaler mellem de kontraherende parter« omfatter især, efter dens ikrafttræden, aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds deltagelse i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne.

Ad artikel 35, stk. 1

Udtrykket »anmodningen om gensidig retshjælp« omfatter også fremsendelse af oplysninger og bevismidler til den anmodede part.

Ad artikel 43

Senest på tidspunktet for undertegnelsen af aftalen fremsender Europa-Kommissionen en liste over de geografiske områder, som denne aftale finder anvendelse på.

III

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union)

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT V I EU-TRAKTATEN

RÅDETS FÆLLES AKTION 2009/128/FUSP

af 16. februar 2009

om ændring og forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for De Store Søers Område

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, artikel 18, stk. 5, og artikel 23, stk. 2, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 15. februar 2007 fælles aktion 2007/112/FUSP⁽¹⁾ om udnævnelse af Roeland VAN DE GEER til Den Europæiske Unions særlige repræsentant (EUSR) for De Store Søers Område i Afrika.
- (2) Rådet vedtog den 12. februar 2008 fælles aktion 2008/108/FUSP⁽²⁾ om ændring og forlængelse af EUSR's mandat indtil den 28. februar 2009.
- (3) På grundlag af en gennemgang af fælles aktion 2008/108/FUSP bør EUSR's mandat forlænges med yderligere 12 måneder.
- (4) EUSR skal gennemføre sit mandat under forhold, som muligvis vil blive forværret og vil kunne skade målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, jf. traktatens artikel 11 —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

Den Europæiske Unions særlige repræsentant

Roeland VAN DE GEERS mandat som Den Europæiske Unions særlige repræsentant (EUSR) for De Store Søers Område i Afrika forlænges hermed til den 28. februar 2010.

⁽¹⁾ EUT L 46 af 16.2.2007, s. 79.

⁽²⁾ EUT L 38 af 13.2.2008, s. 22.

Artikel 2

Politikmål

EUSR's mandat bygger på Den Europæiske Unions (EU) politikmål for den fortsatte stabilisering og konsolidering af postkonflikt-situationen i De Store Søers Område med særligt fokus på den regionale dimension af udviklingen i de pågældende lande. Disse mål, der især skal fremme overholdelse af de grundlæggende normer for demokrati og god regeringsførelse, herunder respekt for menneskerettigheder og retsstaten, omfatter:

- a) et aktivt og effektivt bidrag til en konsekvent, bæredygtig og ansvarlig EU-politik i De Store Søers Område, som fremmer en sammenhængende og samlet EU-strategi i regionen. EUSR skal støtte generalsekretæren/den højtstående repræsentant i dennes arbejde i regionen
- b) sikring af EU's fortsatte engagement i stabiliserings- og genopbygningsprocessen i regionen gennem en aktiv tilstedeværelse på stedet og i de relevante internationale fora, idet der opretholdes kontakt med de centrale aktører og ydes bidrag til krisestyring
- c) bidrag til post-overgangsfasen i Den Demokratiske Republik Congo, navnlig med hensyn til den politiske proces med konsolidering af de nye institutioner og fastlæggelsen af en bredere international ramme for politiske konsultationer og koordination med den nye regering
- d) bidrag, i tæt samarbejde med De Forenede Nationer/MONUC, til de internationale bestræbelser for at støtte en gennemførelse af en samlet reform af sikkerhedssektoren i Den Demokratiske Republik Congo, navnlig på baggrund af den koordinerende rolle, som EU er rede til at påtage sig i den henseende

- e) bidrag til hensigtsmæssige foranstaltninger til opfølgning af den internationale konference om De Store Søers Område, navnlig ved at etablere tætte kontakter med Sekretariatet for De Store Søers område og dets eksekutivsekretær samt med trojkaen for opfølgningsmekanismen og ved at fremme gode naborelationer i regionen
- f) løsning af det stadig betydelige problem med væbnede grupper, der opererer på tværs af grænserne, som risikerer at destabilisere landene i regionen og forværre deres interne problemer
- g) bidrag til postkonflikt-stabiliseringen i Burundi, Rwanda og Uganda, navnlig ved hjælp af ledsagende fredsforhandlinger med væbnede grupper såsom FNL og LRA.

Artikel 3

Mandat

For at nå politikmålene har EUSR mandat til at

- a) etablere og opretholde nær kontakt med landene i De Store Søers Område, De Forenede Nationer, Den Afrikanske Union, centrale afrikanske lande og vigtige partnere for Den Demokratiske Republik Congo og EU samt regionale og subregionale afrikanske organisationer, andre relevante tredjelande og andre centrale regionale ledere
- b) rådgive og aflægge rapport om EU's muligheder for at støtte stabiliserings- og konsolideringsprocessen og om den bedste metode til at fortsætte EU-initiativer
- c) yde rådgivning og bistand til reformen af sikkerhedssektoren i Den Demokratiske Republik Congo
- d) bidrage til opfølgningen af den internationale konference om De Store Søers Område, især ved at støtte de politikker, der er fastlagt i regionen, og som går ud på at forfølge målene om ikke-vold og gensidigt forsvar ved løsningen af konflikter samt med hensyn til det regionale samarbejde, ved at fremme menneskerettigheder og demokratisering, god regeringsførelse, bekæmpelse af straffrihed, retligt samarbejde og bekæmpelse af ulovlig udnyttelse af naturressourcerne
- e) bidrage til en bedre forståelse af EU's rolle blandt regionens opinionsdannere
- f) på anmodning bidrage til forhandlingen og gennemførelsen af freds- og våbenhvileaftaler mellem parterne og tage diplomatiske kontakter med dem i tilfælde af manglende overholdelse af betingelserne i disse aftaler; i forbindelse med de

igangværende LRA-forhandlinger bør sådanne aktiviteter foregå i tæt koordination med den særlige repræsentant i Sudan

- g) bidrage til gennemførelsen af EU's menneskerettighedspolitik og EU's retningslinjer om menneskerettigheder, navnlig EU's retningslinjer om børn i væbnede konflikter, og EU's politik vedrørende FN's Sikkerhedsråds resolution 1325(2000) om kvinder, fred og sikkerhed, bl.a. ved at overvåge og aflægge rapport om udviklingen i den henseende.

Artikel 4

Gennemførelse af mandatet

1. EUSR har ansvaret for gennemførelsen af mandatet og handler med reference til generalsekretæren/den højtstående repræsentant og under dennes operationelle ledelse.

2. Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) skal opretholde privilegerede forbindelser med EUSR og være det primære kontaktpunkt til Rådet. PSC giver EUSR strategisk vejledning og politiske retningslinjer i forbindelse med mandatet.

Artikel 5

Finansiering

1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUSR's mandat i perioden 1. marts 2009 til 28. februar 2010 udgør 1 425 000 EUR.

2. De udgifter, der finansieres med det i stk. 1 nævnte beløb, kan dækkes fra den 1. marts 2009. Udgifterne forvaltes i overensstemmelse med de procedurer og regler, der gælder for De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

3. Forvaltningen af udgifterne omfattes af en kontrakt mellem EUSR og Kommissionen. EUSR står til regnskab for alle udgifter over for Kommissionen.

Artikel 6

Sammensætning af medarbejderstaben

1. EUSR er inden for rammerne af sit mandat og de tilsvarende disponible midler ansvarlig for udpegelsen af sine medarbejdere i samråd med formandskabet, der består af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, og i fuldt samarbejde med Kommissionen. Staben skal omfatte medarbejdere med den ekspertise i specifikke politiske spørgsmål, som mandatet kræver. EUSR holder generalsekretæren/den højtstående repræsentant, formandskabet og Kommissionen underrettet om sin medarbejderstabs sammensætning.

2. Medlemsstaterne og EU-institutionerne kan foreslå udstationering af medarbejdere til at arbejde sammen med EUSR. Løn til medarbejdere, der måtte blive udstationeret af en medlemsstat eller af en EU-institution for at bistå EUSR, afholdes af henholdsvis den pågældende medlemsstat eller EU-institution. Ekspertes, der udstationeres af medlemsstaterne ved Generalsekretariatet for Rådet, kan også udstationeres til EUSR. Internationale kontraktansatte skal være statsborgere i en EU-medlemsstat.

3. Alt udstationeret personale forbliver under den udsendende medlemsstats eller EU-institutions administrative myndighed og udfører sine opgaver og handler i EUSR's mandats interesse.

Artikel 7

Privilegier og immuniteter for EUSR og dennes medarbejderstab

De privilegier, immuniteter og yderligere garantier, der er nødvendige for, at EUSR og dennes medarbejdere kan opfylde og afvikle den særlige repræsentants mission uhindret, aftales om nødvendigt med værtsparter/-parterne. Medlemsstaterne og Kommissionen yder den fornødne støtte med henblik herpå.

Artikel 8

Klassificerede EU-oplysnings sikkerhed

EUSR og dennes medarbejdere overholder de sikkerhedsprincipper og minimumsstandarder, der er fastsat i Rådets afgørelse 2001/264/EF af 19. marts 2001 om vedtagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter⁽¹⁾, navnlig ved behandlingen af EU-klassificerede oplysninger.

Artikel 9

Adgang til oplysninger og logistisk støtte

1. Medlemsstaterne, Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet sikrer, at EUSR får adgang til alle relevante oplysninger.

2. Alt efter tilfældet yder formandskabet, Kommissionen og/eller medlemsstaterne logistisk støtte i regionen.

Artikel 10

Sikkerhed

EUSR skal i overensstemmelse med EU's sikkerhedspolitik for personale, der er udstationeret uden for EU som led i operationer i medfør af afsnit V i traktaten, i overensstemmelse med sit mandat og på baggrund af sikkerhedssituationen i sit geografiske ansvarsområde træffe alle med rimelighed gennemførlige forholdsregler med hensyn til sikkerheden for det personale, der står under hans direkte myndighed, navnlig ved at:

- a) udarbejde en missionsspecifik sikkerhedsplan på grundlag af retningslinjer fra Generalsekretariatet for Rådet, der bl.a. omfatter missionsspecifikke materielle, organisatoriske og proceduremæssige sikkerhedsforanstaltninger vedrørende styringen af sikre personalebevægelser til og inden for missionsområdet, samt styring af sikkerhedshændelser, og herunder en beredskabs- og evakueringsplan for missionen
- b) sørge for, at alt personale, der er udstationeret uden for EU, er dækket af en højrisikoforsikring, der er tilpasset forholdene i missionsområdet
- c) sørge for, at alle hans medarbejdere, der skal udstationeres uden for EU, herunder lokalt ansat personale, har modtaget relevant sikkerhedsuddannelse før eller ved ankomsten til missionsområdet på grundlag af de risikoratings, som Generalsekretariatet for Rådet har opstillet for missionsområdet
- d) sørge for, at alle vedtagne henstillinger, som fremsættes efter regelmæssige sikkerhedsvurderinger, gennemføres, og afgive skriftlige rapporter om deres gennemførelse og om andre sikkerhedsspørgsmål som led i midtvejsrapporterne og rapporter om gennemførelse af mandatet til generalsekretæren/den højtstående repræsentant, Rådet og Kommissionen.

Artikel 11

Rapportering

EUSR aflægger regelmæssigt mundtlig og skriftlig rapport til generalsekretæren/den højtstående repræsentant og PSC. EUSR aflægger også efter behov rapport til arbejdsgrupperne. Der udsendes regelmæssigt skriftlige rapporter gennem Coreunettet. EUSR kan efter henstilling fra generalsekretæren/den højtstående repræsentant eller PSC aflægge rapport til Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser).

Artikel 12

Koordination

1. EUSR fremmer sammenhæng mellem aktørerne for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik og EU's overordnede politiske koordinering. Vedkommende hjælper med til at sikre, at alle EU-instrumenter i felten sættes ind på en sammenhængende måde for at nå EU's politiske mål. Den særlige repræsentants aktiviteter koordineres med formandskabets og Kommissionens aktiviteter samt, hvor det er hensigtsmæssigt, med de aktiviteter, der udføres af andre særlige repræsentanter, som er aktive i regionen. EUSR sørger for regelmæssig briefing af medlemsstaternes missioner og Kommissionens delegationer.

2. Under arbejdet på stedet holdes der tæt kontakt til formandskabet, Kommissionen og missionscheferne. De skal gøre deres bedste for at bistå EUSR i gennemførelsen af dennes mandat. EUSR skal også holde forbindelse med andre internationale og regionale aktører på stedet.

⁽¹⁾ EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.

3. EUSR sørger for sammenhængen mellem de aktioner, som EUSEC RD Congo og EUPOL RD Congo iværksætter, og giver cheferne for disse missioner lokal politisk vejledning. EUSR bidrager til koordinationen med de øvrige internationale aktører, der er engageret i reformen af sikkerhedssektoren i Congo. EUSR og den øverstbefalende for den civile operation konsulterer om nødvendigt hinanden.

Artikel 13

Revision

Gennemførelsen af denne fælles aktion og dens sammenhæng med andre bidrag fra EU til regionen skal løbende tages op til revision. EUSR forelægger en fremskridtsrapport inden udgangen af juni 2009 og en samlet rapport om gennemførelsen af mandatet medio november 2009 for generalsekretæren/den højtstående repræsentant, Rådet og Kommissionen. Disse rapporter skal danne grundlag for evalueringen af denne fælles aktion i de relevante arbejdsgrupper og i PSC. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant fremsætter inden for de overordnede prioriteter for udsendelse henstillinger til PSC med

henblik på, at Rådet træffer afgørelse om forlængelse, ændring eller afslutning af mandatet.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne fælles aktion træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Artikel 15

Offentliggørelse

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2009.

På Rådets vegne

O. LIŠKA

Formand

RÅDETS FÆLLES AKTION 2009/129/FUSP

af 16. februar 2009

om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (FYROM)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, artikel 18, stk. 5, og artikel 23, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 17. oktober 2005 vedtog Rådet fælles aktion 2005/724/FUSP ⁽¹⁾ om udnævnelse af Erwan FOUÉRÉ til Den Europæiske Unions særlige repræsentant i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (FYROM).
- (2) Den 18. februar 2008 vedtog Rådet fælles aktion 2008/129/FUSP ⁽²⁾ om forlængelse af mandatet for den særlige repræsentant til den 28. februar 2009.
- (3) På grundlag af en fornyet gennemgang af fælles aktion 2008/129/FUSP bør den særlige repræsentants mandat forlænges til den 30. september 2009 —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

*Artikel 1***Den Europæiske Unions særlige repræsentant**

Mandatet for Erwan FOUÉRÉ som Den Europæiske Unions særlige repræsentant i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (FYROM) forlænges til den 30. september 2009.

*Artikel 2***Politikmål**

Mandatet for den særlige repræsentant baseres på Den Europæiske Unions politikmål i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (FYROM), som vil være at bidrage til at befæste den fredelige politiske proces og den fulde gennemførelse af Ohridrammeaftalen og således fremme yderligere fremskridt i retning af europæisk integration gennem stabiliserings- og associeringsprocessen.

⁽¹⁾ EUT L 272 af 18.10.2005, s. 26.

⁽²⁾ EUT L 43 af 19.2.2008, s. 19.

Den særlige repræsentant skal støtte generalsekretæren/den højtstående repræsentant i dennes arbejde i regionen.

*Artikel 3***Mandat**

For at nå dette politikmål har den særlige repræsentant mandat til:

- a) at holde nær kontakt med regeringen i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (FYROM) og med parterne i den politiske proces
- b) at tilbyde råd og mægling fra Den Europæiske Union i den politiske proces
- c) at sikre koordinering af det internationale samfunds bestræbelser på at bidrage til gennemførelsen og holdbarheden af bestemmelserne i rammeaftalen af 13. august 2001, som fastsat i aftalen og bilagene hertil
- d) at følge sikkerhedsmæssige og etniske spørgsmål mellem parterne nøje og aflægge rapport herom og etablere kontakt med alle relevante organer i den forbindelse
- e) at bidrage til udviklingen og konsolideringen af respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (FYROM) i overensstemmelse med EU's menneskerettighedspolitik og EU's retningslinjer om menneskerettigheder.

*Artikel 4***Gennemførelse af mandatet**

1. Den særlige repræsentant har ansvaret for gennemførelsen af mandatet og handler med reference til generalsekretæren/den højtstående repræsentant og under dennes operationelle ledelse.
2. Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) skal opretholde privilegerede forbindelser med den særlige repræsentant og være det primære kontaktpunkt til Rådet. PSC giver den særlige repræsentant strategisk vejledning og politiske retningslinjer i forbindelse med mandatet.

Artikel 5

Finansiering

1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med den særlige repræsentants mandat i perioden 1. marts 2009 til 30. september 2009 udgør 305 000 EUR.

2. Udgifter, der finansieres med det i stk. 1 fastsatte beløb, kan dækkes fra den 1. marts 2009. Udgifterne forvaltes i overensstemmelse med de procedurer og regler, der gælder for De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

3. Forvaltningen af udgifterne omfattes af en kontrakt mellem den særlige repræsentant og Kommissionen. Den særlige repræsentant står til regnskab for alle udgifter over for Kommissionen.

Artikel 6

Sammensætning af medarbejderstaben

1. Den særlige repræsentant er inden for rammerne af sit mandat og de tilsvarende finansielle midler, der stilles til rådighed, ansvarlig for udpegelsen af sine medarbejdere i samråd med formandskabet, der bistås af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, og i fuldt samarbejde med Kommissionen. Staben skal omfatte medarbejdere med den ekspertise i specifikke politiske spørgsmål, som mandatet kræver. Den særlige repræsentant holder generalsekretæren/den højtstående repræsentant, formandskabet og Kommissionen underrettet om sin medarbejderstabs sammensætning.

2. Medlemsstaterne og EU-institutionerne kan foreslå udstationering af medarbejdere til at arbejde sammen med den særlige repræsentant. Løn til medarbejdere, der udstationeres af en medlemsstat eller af en EU-institution for at bistå den særlige repræsentant, afholdes af henholdsvis den pågældende medlemsstat eller EU-institution. Ekspertes, der udstationeres af medlemsstaterne ved Generalsekretariatet for Rådet, kan også udstationeres til den særlige repræsentant. Internationale kontraktansatte skal være statsborgere i en EU-medlemsstat.

3. Alt udstationeret personale forbliver under den udsendende medlemsstats eller EU-institutions administrative myndighed og udfører sine opgaver og handler i den særlige repræsentants mandats interesse.

Artikel 7

Privilegier og immuniteter for den særlige repræsentant og dennes medarbejderstab

De privilegier, immuniteter og yderligere garantier, der er nødvendige for, at den særlige repræsentant og dennes medarbejdere kan opfylde og afvikle den særlige repræsentants

mission uhindret, aftales om nødvendigt med værtsparten/partnerne. Medlemsstaterne og Kommissionen yder den fornødne støtte med henblik herpå.

Artikel 8

Klassificerede EU-oplysningers sikkerhed

Den særlige repræsentant og dennes medarbejdere overholder de sikkerhedsprincipper og minimumsstandarder, der er fastsat i Rådets afgørelse 2001/264/EF af 19. marts 2001 om vedtagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter⁽¹⁾, navnlig ved behandlingen af EU-klassificerede oplysninger.

Artikel 9

Adgang til oplysninger og logistisk støtte

1. Medlemsstaterne, Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet sikrer, at den særlige repræsentant får adgang til alle relevante oplysninger.

2. Alt efter tilfældet yder formandskabet, Kommissionen og/eller medlemsstaterne logistisk støtte i regionen.

Artikel 10

Sikkerhed

Den særlige repræsentant skal i overensstemmelse med EU's sikkerhedspolitik for personale, der er udstationeret uden for EU som led i operationer i medfør af afsnit V i traktaten, i overensstemmelse med sit mandat og på baggrund af sikkerhedssituationen i sit geografiske ansvarsområde træffe alle med rimelighed gennemførlige forholdsregler med hensyn til sikkerheden for det personale, der står under hans direkte myndighed, navnlig ved:

a) at udarbejde en missionsspecifik sikkerhedsplan på grundlag af retningslinjer fra Generalsekretariatet for Rådet, der bl.a. omfatter missionsspecifikke materielle, organisatoriske og proceduremæssige sikkerhedsforanstaltninger vedrørende styringen af sikre personalebevægelser til og inden for missionsområdet, samt styring af sikkerhedshændelser og herunder en beredskabs- og evakueringsplan for missionen

b) at sørge for, at alt personale, der er udstationeret uden for EU, er dækket af en højrisikoforsikring, der er tilpasset forholdene i missionsområdet

c) at sørge for, at alle medarbejdere, der skal udstationeres uden for EU, herunder lokalt ansat personale, har modtaget relevant sikkerhedsuddannelse før eller ved ankomsten til missionsområdet på grundlag af de risikoratings, som Generalsekretariatet for Rådet har opstillet for missionsområdet

⁽¹⁾ EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.

d) at sørge for, at alle vedtagne henstillinger, som fremsættes efter regelmæssige sikkerhedsvurderinger, gennemføres, og afgive skriftlige rapporter om deres gennemførelse og om andre sikkerhedsspørgsmål som led i midtvejsrapporterne og rapporter om gennemførelse af mandatet til generalsekretæren/den højtstående repræsentant, Rådet og Kommissionen.

Artikel 11

Rapportering

Den særlige repræsentant aflægger regelmæssigt mundtlig og skriftlig rapport til generalsekretæren/den højtstående repræsentant og PSC. Den særlige repræsentant aflægger også efter behov rapport til arbejdsgrupperne. Der udsendes regelmæssigt skriftlige rapporter gennem Coreunettet. Den særlige repræsentant kan efter henstilling fra generalsekretæren/den højtstående repræsentant eller PSC aflægge rapport til Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser).

Artikel 12

Koordination

Den særlige repræsentant fremmer EU's overordnede politiske koordinering. Vedkommende hjælper med til at sikre, at alle EU-instrumenter i felten sættes ind på en sammenhængende måde for at nå EU's politiske mål. Den særlige repræsentants aktiviteter koordineres med formandskabets og Kommissionens aktiviteter samt, hvor det er hensigtsmæssigt, med de aktiviteter, der udføres af andre særlige repræsentanter, som er aktive i regionen. Den særlige repræsentant sørger for regelmæssig briefing af medlemsstaternes missioner og Kommissionens delegationer.

Under arbejdet på stedet holdes der tæt kontakt til formandskabet, Kommissionen og medlemsstaternes missionschefer. De skal gøre deres bedste for at bistå den særlige repræsentant i

gennemførelsen af dennes mandat. Den særlige repræsentant skal også holde forbindelse med andre internationale og regionale aktører på stedet.

Artikel 13

Revision

Gennemførelsen af den fælles aktion og dens sammenhæng med andre bidrag fra Den Europæiske Union til regionen skal løbende tages op til revision. Den særlige repræsentant forelægger generalsekretæren/den højtstående repræsentant, Rådet og Kommissionen en samlet rapport om gennemførelsen af mandatet inden udgangen af juni 2009. Denne rapport skal danne grundlag for evalueringen af denne fælles aktion i de relevante arbejdsgrupper og i PSC. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant fremsætter inden for de overordnede prioriteter for udsendelse henstillinger til PSC med henblik på, at Rådet træffer afgørelse om forlængelse, ændring eller afslutning af mandatet.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne fælles aktion træder i kraft på datoen for vedtagelsen.

Artikel 15

Offentliggørelse

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2009.

På Rådets vegne

O. LIŠKA

Formand

RÅDETS FÆLLES AKTION 2009/130/FUSP

af 16. februar 2009

om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Centralasien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, artikel 18, stk. 5, og artikel 23, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 5. oktober 2006 vedtog Rådet afgørelse 2006/670/FUSP ⁽¹⁾ om udnævnelse af Pierre MOREL til Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Centralasien.
- (2) Den 12. februar 2008 vedtog Rådet fælles aktion 2008/107/FUSP ⁽²⁾ om forlængelse af mandatet for den særlige repræsentant til den 28. februar 2009.
- (3) På grundlag af en fornyet gennemgang af fælles aktion 2008/107/FUSP bør den særlige repræsentants mandat forlænges med yderligere 12 måneder.
- (4) Den særlige repræsentant skal gennemføre sit mandat under forhold, som muligvis vil blive forværret og vil kunne skade målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, jf. traktatens artikel 11 —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

Den Europæiske Unions særlige repræsentant

Mandatet for Pierre MOREL som Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Centralasien forlænges til den 28. februar 2010.

Artikel 2

Politikmål

Mandatet for den særlige repræsentant baseres på Unionens politikmål i Centralasien. Disse mål omfatter:

- a) fremme af gode og tætte forbindelser mellem lande i Centralasien og EU på grundlag af fælles værdier og interesser, som fastsat i relevante aftaler
- b) bidrag til styrkelse af stabiliteten og samarbejdet mellem landene i regionen
- c) bidrag til styrkelse af demokrati, retsstatsprincipper, god regeringsførelse og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i Centralasien
- d) tackling af hovedtrusler, navnlig specifikke problemer med direkte følger for Europa
- e) styrkelse af EU's effektivitet og synlighed i regionen, bl.a. gennem en snævrere koordinering med andre relevante partnere og internationale organisationer som f.eks. OSCE.

Artikel 3

Mandat

1. For at nå politikmålene har den særlige repræsentant mandat til:

- a) at fremme EU's overordnede politiske koordinering i Centralasien og at sikre konsekvens i EU's eksterne aktioner i regionen uden at anfægte Fællesskabets kompetence
- b) på vegne af den højtstående repræsentant og i overensstemmelse med sit mandat sammen med Kommissionen og formandskabet at overvåge gennemførelsen af EU-strategien for et nyt partnerskab med Centralasien samt regelmæssigt fremsætte henstillinger og aflægge rapport til de relevante rådsorganer, uden at Fællesskabets kompetence anfægtes
- c) at bistå Rådet med den videre udvikling af en samlet politik over for Centralasien

⁽¹⁾ EUT L 275 af 6.10.2006, s. 65.

⁽²⁾ EUT L 38 af 13.2.2008, s. 19.

- d) nøje at følge den politiske udvikling i Centralasien ved at udvikle og opretholde tætte kontakter med regeringer, parlamentet, retsvæsen, civilsamfund og massemedier
- e) at tilskynde Kasakhstan, Den Kirgisiske Republik, Tadsjikistan, Turkmenistan og Usbekistan til at samarbejde om regionale spørgsmål af fælles interesse
- f) at udvikle passende kontakter og samarbejde med de vigtigste berørte aktører i regionen og alle relevante regionale og internationale organisationer, herunder Shanghai-Samarbejdsorganisationen (SCO), Det Eurasiske Økonomiske Fællesskab (EURASEC), Konferencen vedrørende Interaktion og Tillidsskabende Foranstaltninger i Asien (CICA), Den Kollektive Sikkerhedstraktatorganisation (CSTO), Central Asia Regional Economic Cooperation Program (CAREC) og Central Asian Regional Information and Coordination Centre (CARICC)
- g) at bidrage til gennemførelsen af EU's menneskerettighedspolitik og EU's retningslinjer om menneskerettigheder, navnlig vedrørende kvinder og børn i konfliktramte områder, især ved at overvåge og tage hensyn til udviklingen i den henseende
- h) i tæt samarbejde med OSCE at bidrage til konfliktforebyggelse og -løsning ved at udvikle kontakter med myndighederne og andre lokale aktører (ngo'er, politiske partier, minoriteter, religiøse grupper og deres ledere)
- i) at give input til udformningen af energisikkerheds-, narkotikabekæmpelses- og vandressourceforvaltningsaspekter af FUSP for så vidt angår Centralasien.

2. Den særlige repræsentant skal støtte generalsekretærens/den højtstående repræsentants arbejde og hele tiden have et overblik over alle EU-aktiviteter i regionen.

Artikel 4

Gennemførelse af mandatet

- Den særlige repræsentant har ansvaret for gennemførelsen af mandatet og handler med reference til generalsekretæren/den højtstående repræsentant og under dennes operationelle ledelse.
- Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) skal opretholde privilegerede forbindelser med den særlige repræsentant og være det primære kontaktpunkt til Rådet. PSC giver den særlige repræsentant strategisk vejledning og politiske retningslinjer i forbindelse med mandatet.

Artikel 5

Finansiering

1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med den særlige repræsentants mandat i perioden 1. marts 2009 til 28. februar 2010 udgør 998 000 EUR.

2. De udgifter, der finansieres med det i stk. 1 nævnte beløb, kan dækkes fra den 1. marts 2009. Udgifterne forvaltes efter de procedurer og regler, der gælder for De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

3. Forvaltningen af udgifterne omfattes af en kontrakt mellem den særlige repræsentant og Kommissionen. Den særlige repræsentant står til regnskab for alle udgifter over for Kommissionen.

Artikel 6

Sammensætning af medarbejderstaben

1. Den særlige repræsentant er inden for rammerne af sit mandat og de tilsvarende finansielle midler, der stilles til rådighed, ansvarlig for udpegelsen af sine medarbejdere i samråd med formandskabet, der bistås af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, og i fuldt samarbejde med Kommissionen. Staben skal omfatte medarbejdere med den ekspertise i specifikke politiske spørgsmål, som mandatet kræver. Den særlige repræsentant underretter generalsekretæren/den højtstående repræsentant, formandskabet og Kommissionen om medarbejderstabens sammensætning.

2. Medlemsstaterne og EU-institutionerne kan foreslå udstationering af medarbejdere til at arbejde sammen med den særlige repræsentant. Vederlag til medarbejdere, der måtte blive udstationeret af en medlemsstat eller af en EU-institution for at bistå den særlige repræsentant, afholdes af henholdsvis den pågældende medlemsstat eller den pågældende EU-institution. Ekspertter, der udstationeres af medlemsstaterne ved Generalsekretariatet for Rådet, kan også udstationeres til den særlige repræsentant. Internationale kontraktansatte skal være statsborgere i en EU-medlemsstat.

3. Alt udstationeret personale forbliver under den udsendende medlemsstats eller EU-institutions administrative myndighed og udfører sine opgaver og handler i den særlige repræsentants mandats interesse.

Artikel 7

Privilegier og immuniteter for den særlige repræsentant og dennes medarbejderstab

De privilegier, immuniteter og yderligere garantier, der er nødvendige for, at den særlige repræsentant og dennes medarbejdere kan opfylde og afvikle missionen uhindret, aftales om nødvendigt med værtsparten/-parterne. Medlemsstaterne og Kommissionen yder den fornødne støtte med henblik herpå.

Artikel 8

Beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger

Den særlige repræsentant og dennes medarbejdere overholder de sikkerhedsprincipper og minimumsstandarder, der er fastsat i Rådets afgørelse 2001/264/EF af 19. marts 2001 om vedtagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter⁽¹⁾, navnlig ved behandlingen af EU-klassificerede oplysninger.

Artikel 9

Adgang til oplysninger og logistisk støtte

1. Medlemsstaterne, Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet sikrer, at den særlige repræsentant får adgang til alle relevante oplysninger.

2. Alt efter tilfældet yder formandskabet, Kommissionen og/eller medlemsstaterne logistisk støtte i regionen.

Artikel 10

Sikkerhed

Den særlige repræsentant skal i overensstemmelse med EU's sikkerhedspolitik for personale, der er udstationeret uden for EU som led i operationer i medfør af afsnit V i traktaten, træffe alle med rimelighed gennemførlige forholdsregler, i overensstemmelse med sit mandat og på baggrund af sikkerhedssituationen i sit geografiske ansvarsområde, med hensyn til sikkerheden for alt personale, der står under hans eller hendes direkte myndighed, navnlig ved:

- a) at udarbejde en missionsspecifik sikkerhedsplan på grundlag af retningslinjer fra Generalsekretariatet for Rådet, der bl.a. skal indeholde missionsspecifikke materielle, organisatoriske og proceduremæssige sikkerhedsforanstaltninger vedrørende styring af sikre personalebevægelser til og inden for missionsområdet, samt styring af sikkerhedshændelser, og herunder en beredskabs- og evakueringsplan for missionen
- b) at sørge for, at alt personale, der er udstationeret uden for EU, er dækket af en højrisikoforsikring, der er tilpasset forholdene i missionsområdet
- c) at sørge for, at alle hans eller hendes medarbejdere, der skal udstationeres uden for EU, herunder lokalt ansat personale, har modtaget relevant sikkerhedsuddannelse før eller ved ankomsten til missionsområdet på grundlag af de risikoratings, som Generalsekretariatet for Rådet har opstillet for missionsområdet

- d) at sørge for, at alle vedtagne henstillinger fremsat efter regelmæssige sikkerhedsvurderinger gennemføres, og at afgive skriftlige rapporter om deres gennemførelse og om andre sikkerhedsspørgsmål som led i midtvejsrapporterne og rapporter om gennemførelse af mandatet til generalsekretæren/den højtstående repræsentant, Rådet og Kommissionen.

Artikel 11

Rapportering

Den særlige repræsentant aflægger regelmæssigt mundtlig og skriftlig rapport til generalsekretæren/den højtstående repræsentant og til PSC. Den særlige repræsentant aflægger også efter behov rapport til arbejdsgrupperne. Der udsendes regelmæssigt skriftlige rapporter gennem COREU-nettet. Den særlige repræsentant kan efter henstilling fra generalsekretæren/den højtstående repræsentant eller PSC aflægge rapport til Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser).

Artikel 12

Koordination

Den særlige repræsentant fremmer EU's overordnede politiske koordinering. Vedkommende hjælper med til at sikre, at alle EU's instrumenter på stedet sættes ind på en sammenhængende måde for at nå EU's politiske mål. Den særlige repræsentants aktiviteter koordineres med formandskabets og Kommissionens aktiviteter samt de aktiviteter, der udføres af den særlige repræsentant for Afghanistan. Den særlige repræsentant sørger for regelmæssig briefing af medlemsstaternes missioner og Kommissionens delegationer.

Under arbejdet på stedet holdes der tæt kontakt til formandskabet, Kommissionen og medlemsstaternes missionschefer. De skal gøre deres bedste for at bistå den særlige repræsentant i gennemførelsen af dennes mandat. Den særlige repræsentant skal også holde forbindelse med andre internationale og regionale aktører på stedet.

Artikel 13

Revision

Gennemførelsen af denne fælles aktion og dens sammenhæng med andre bidrag fra Den Europæiske Union til regionen skal tages løbende op til revision. Den særlige repræsentant forelægger en fremskridtsrapport inden udgangen af juni 2009 og en samlet rapport om gennemførelsen af mandatet medio november 2009 for generalsekretæren/den højtstående repræsentant, Rådet og Kommissionen. Disse rapporter skal danne grundlag for evalueringen af denne fælles aktion i de relevante arbejdsgrupper og i PSC. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant fremsætter inden for de overordnede prioriteter for udsendelse henstillinger til PSC med henblik på, at Rådet træffer afgørelse om forlængelse, ændring eller afslutning af mandatet.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne fælles aktion træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

⁽¹⁾ EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.

*Artikel 15***Offentliggørelse**

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2009.

På Rådets vegne

O. LIŠKA

Formand

RÅDETS FÆLLES AKTION 2009/131/FUSP**af 16. februar 2009****om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for krisen i Georgien**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

*Artikel 3***Mandat**

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, artikel 18, stk. 5, og artikel 23, stk. 2, og

Den særlige repræsentant har mandat til:

ud fra følgende betragtninger:

a) dels at bidrage til forberedelsen af de internationale drøftelser, der er omhandlet i punkt 6 i aftalen af 12. august 2008, og som navnlig vil vedrøre følgende:

(1) Den 25. september 2008 vedtog Rådet fælles aktion 2008/760/FUSP ⁽¹⁾ om udnævnelse af Pierre MOREL til Den Europæiske Unions særlige repræsentant for krisen i Georgien til den 28. februar 2009.

— de nærmere arrangementer vedrørende sikkerheden og stabiliteten i regionen

(2) På grundlag af en fornyet gennemgang af fælles aktion 2008/760/FUSP bør den særlige repræsentants mandat forlænges med seks måneder.

— spørgsmålet om flygtninge og internt fordrevne på grundlag af de internationalt anerkendte principper, og

(3) Den særlige repræsentant skal gennemføre sit mandat under forhold, som muligvis vil blive forværret og vil kunne skade målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, jf. traktatens artikel 11 —

— ethvert andet emne, som parterne er enige om

dels at bidrage til at fastlægge EU's holdning og fremføre den under disse drøftelser

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

b) at lette gennemførelsen af den aftale, der blev indgået den 8. september 2008 i Moskva og Tbilisi, samt aftalen af 12. august 2008, i tæt samordning med De Forenede Nationer og Organisation for Sikkerhed og Samarbejde i Europa

*Artikel 1***Den Europæiske Unions særlige repræsentant**

Mandatet for Pierre MOREL som Den Europæiske Unions særlige repræsentant for krisen i Georgien forlænges til den 31. august 2009.

inden for rammerne af de ovenfor nævnte aktiviteter, at bidrage til gennemførelsen af EU's menneskerettighedspolitik og retningslinjer herfor, navnlig med hensyn til børn og kvinder.

*Artikel 2***Mål**

Den særlige repræsentants mandat bygger på de mål, der er fastlagt i konklusionerne fra Det Europæiske Råds ekstraordinære møde den 1. september 2008 i Bruxelles og i Rådets konklusioner om Georgien, der blev vedtaget den 15. september 2008.

*Artikel 4***Gennemførelse af mandatet**

Den særlige repræsentant skal øge effektiviteten og synligheden af EU's bidrag til løsningen af konflikten i Georgien.

1. Den særlige repræsentant har ansvaret for gennemførelsen af mandatet og handler med reference til generalsekretæren/den højtstående repræsentant og under dennes operationelle ledelse.

2. Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) skal opretholde privilegerede forbindelser med den særlige repræsentant og være det primære kontaktpunkt for forbindelserne med Rådet. PSC giver den særlige repræsentant strategisk vejledning og politisk ledelse i forbindelse med mandatet.

⁽¹⁾ EUT L 259 af 27.9.2008, s. 16.

Artikel 5

Finansiering

1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med den særlige repræsentants mandat er på 445 000 EUR for perioden fra den 1. marts 2009 til den 31. august 2009.

2. Udgifter, der finansieres med det i stk. 1 fastsatte beløb, kan dækkes fra dagen for vedtagelsen af denne fælles aktion. Udgifterne forvaltes efter de procedurer og regler, der gælder for De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

3. Udgifterne forvaltes i henhold til en kontrakt mellem den særlige repræsentant og Kommissionen. Den særlige repræsentant står til regnskab for alle udgifter over for Kommissionen.

Artikel 6

Sammensætning af medarbejderstaben

1. Den særlige repræsentant er inden for rammerne af sit mandat og de dertil afsatte finansielle midler ansvarlig for udpegingen af sine medarbejdere i samråd med formandskabet, der bistås af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, og i fuldt samarbejde med Kommissionen. Medarbejderstaben skal have den ekspertise i specifikke politiske spørgsmål, som mandatet kræver. Den særlige repræsentant holder generalsekretæren/den højtstående repræsentant, formandskabet og Kommissionen underrettet om sammensætningen af medarbejderstaben.

2. Medlemsstaterne og EU's institutioner kan foreslå udstationering af medarbejdere til at arbejde sammen med den særlige repræsentant. Løn til personale, der udstationeres af en medlemsstat eller af en EU-institution for at bistå den særlige repræsentant, afholdes af henholdsvis den pågældende medlemsstat eller EU-institution. Ekspert, der udstationeres af medlemsstaterne ved Generalsekretariatet for Rådet, kan også udstationeres for at bistå den særlige repræsentant. Internationale kontraktansatte skal være statsborgere i en EU-medlemsstat.

3. Alt udstationeret personale forbliver under den udsendende medlemsstats eller EU-institutions administrative myndighed og handler i den særlige repræsentants mandats interesse.

Artikel 7

Privilegier og immuniteter for den særlige repræsentant og dennes medarbejderstab

De privilegier, immuniteter og yderligere garantier, der er nødvendige for, at den særlige repræsentant og dennes medarbejdere kan opfylde og afvikle den særlige repræsentants mission uhindret, aftales med værtsparten/-parterne. Medlemsstaterne og Kommissionen yder den fornødne støtte med henblik herpå.

Artikel 8

Klassificerede EU-oplysningers sikkerhed

Den særlige repræsentant og alle medarbejdere i dennes stab respekterer de sikkerhedsprincipper og minimumsstandarder, der er fastsat i Rådets afgørelse 2001/264/EF af 19. marts 2001 om vedtagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter⁽¹⁾, navnlig ved behandlingen af klassificerede EU-oplysninger.

Artikel 9

Adgang til oplysninger og logistisk støtte

1. Medlemsstaterne, Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet sikrer, at den særlige repræsentant får adgang til alle relevante oplysninger.

2. Alt efter tilfældet yder formandskabet, Kommissionen og/eller medlemsstaterne logistisk støtte i regionen.

Artikel 10

Sikkerhed

Den særlige repræsentant skal i overensstemmelse med EU's sikkerhedspolitik for personale, der er udstationeret uden for EU som led i operationer i medfør af afsnit V i traktaten, i overensstemmelse med sit mandat og på baggrund af sikkerhedssituationen i sit geografiske ansvarsområde træffe alle med rimelighed gennemførlige forholdsregler med hensyn til sikkerheden for det personale, der står under den særlige repræsentants direkte myndighed, navnlig ved:

- a) om nødvendigt at udarbejde en missionspecifik sikkerhedsplan på grundlag af retningslinjer fra Generalsekretariatet for Rådet, der bl.a. skal omfatte missionspecifikke materielle, organisatoriske og proceduremæssige sikkerhedsforanstaltninger vedrørende styringen af sikre personalebevægelser til og inden for missionsområdet samt styring af sikkerhedshændelser, herunder en beredskabs- og evakueringsplan for missionen
- b) at sørge for, at alt personale, der er udstationeret uden for EU, er dækket af en højrisikoforsikring, der er tilpasset forholdene i missionsområdet
- c) at sikre, at alle medarbejdere i den særlige repræsentants stab, der skal udstationeres uden for EU, herunder lokalt ansat personale, har modtaget relevant sikkerhedsuddannelse før eller ved ankomsten til missionsområdet på grundlag af de risikoratings, som Generalsekretariatet for Rådet har opstillet for missionsområdet
- d) at sørge for, at alle henstillinger, der udarbejdes i fællesskab efter regelmæssige sikkerhedsvurderinger, gennemføres, og afgive skriftlige rapporter om deres gennemførelse og om andre sikkerhedsspørgsmål som led i midtvejsrapporterne og rapporter om gennemførelse af mandatet til generalsekretæren/den højtstående repræsentant, Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.

*Artikel 11***Rapportering**

Den særlige repræsentant aflægger regelmæssigt mundtlig og skriftlig rapport til generalsekretæren/den højtstående repræsentant og PSC. Den særlige repræsentant aflægger også efter behov rapport til arbejdsgrupperne. Der udsendes regelmæssigt skriftlige rapporter gennem Coreunettet. Den særlige repræsentant kan efter henstilling fra generalsekretæren/den højtstående repræsentant eller PSC aflægge rapport til Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser).

*Artikel 12***Koordinering**

1. Den særlige repræsentant fremmer EU's overordnede politiske koordinering. Den særlige repræsentant bidrager til at sikre, at alle EU-instrumenter sættes ind på en sammenhængende måde for at nå EU's politiske mål. Den særlige repræsentants aktiviteter koordineres med formandskabets og Kommissionens aktiviteter samt med de aktiviteter, der udføres af andre særlige repræsentanter, som er aktive i regionen, navnlig den særlige repræsentant for Sydkaukasus under hensyntagen til de specifikke mål for sidstnævntes mandat. Den særlige repræsentant sørger for regelmæssig briefing af medlemsstaternes missioner og Kommissionens delegationer.

2. Der holdes tæt kontakt til formandskabet, Kommissionen og medlemsstaternes missionschefer, der skal gøre deres bedste for at bistå den særlige repræsentant i gennemførelsen af dennes mandat. Den særlige repræsentant skal også holde forbindelse med andre internationale og regionale aktører.

*Artikel 13***Revision**

Gennemførelsen af denne fælles aktion og dens sammenhæng med andre EU-initiativer tages løbende op til revision. Den særlige repræsentant forelægger en samlet rapport om gennemførelsen af mandatet for generalsekretæren/den højtstående repræsentant, Rådet og Kommissionen inden udgangen af maj 2009. Denne rapport danner grundlag for evalueringen af denne fælles aktion i de relevante arbejdsgrupper og PSC. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant fremsætter inden for de overordnede prioriteter for udsendelse henstillinger til PSC med henblik på Rådets afgørelse om forlængelse, ændring eller afslutning af mandatet.

*Artikel 14***Ikrafttræden**

Denne fælles aktion træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

*Artikel 15***Offentliggørelse**

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2009.

På Rådets vegne

O. LIŠKA

Formand

RÅDETS FÆLLES AKTION 2009/132/FUSP

af 16. februar 2009

om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant i Republikken Moldova

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, artikel 18, stk. 5, og artikel 23, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 15. februar 2007 vedtog Rådet fælles aktion 2007/107/FUSP ⁽¹⁾ om udnævnelse af Kálmán MIZSEI til Den Europæiske Unions særlige repræsentant i Republikken Moldova.
- (2) Den 12. februar 2008 vedtog Rådet fælles aktion 2008/106/FUSP ⁽²⁾ om forlængelse af mandatet for den særlige repræsentant til den 28. februar 2009.
- (3) På grundlag af en fornyet gennemgang af fælles aktion 2008/106/FUSP bør den særlige repræsentants mandat forlænges med 12 måneder.
- (4) Den særlige repræsentant skal gennemføre sit mandat under forhold, som muligvis vil blive forværret og vil kunne skade målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, jf. traktatens artikel 11 —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

Den Europæiske Unions særlige repræsentant

Kálmán MIZSEIs mandat som Den Europæiske Unions særlige repræsentant i Republikken Moldova forlænges hermed til den 28. februar 2010.

Artikel 2

Politikmål

1. Mandatet for den særlige repræsentant bygger på EU's politikmål i Republikken Moldova. Disse mål omfatter:

- a) bidrag til en fredelig løsning af Transdnestrien-konflikten og til gennemførelse af denne løsning på et holdbart grundlag, der respekterer Republikken Moldovas overhøjhed og territoriale integritet inden for dens internationalt anerkendte grænser
- b) bidrag til styrkelse af demokrati, retsstaten og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder for alle borgere i Republikken Moldova

c) fremme af gode og tætte forbindelser mellem Republikken Moldova og EU på grundlag af fælles værdier og interesser og som fastsat i handlingsplanen for den europæiske nabo-skabspolitik

d) bistand med bekæmpelsen af menneskehandel og ulovlig handel med våben og andre varer fra og gennem Republikken Moldova

e) bidrag til styrkelse af stabilitet og samarbejde i regionen

f) øget effektivitet og synlighed for EU i Republikken Moldova og i regionen

g) forbedring af effektiviteten af grænse- og toldkontrol og grænseovervågningsaktiviteter i Republikken Moldova og Ukraine langs med deres fælles grænse med særlig fokus på den transdnestriske del, især ved hjælp af en EU-grænse-mission.

2. Den særlige repræsentant skal støtte generalsekretæren/den højtstående repræsentant i dennes arbejde i Republikken Moldova og regionen.

Artikel 3

Mandat

1. Med henblik på at nå EU's politiske mål, har den særlige repræsentant følgende mandat:

a) at styrke EU's bidrag til løsning af Transdnestrien-konflikten i overensstemmelse med vedtagne EU-politikmål og i tæt samråd med OSCE ved at repræsentere EU gennem passende kanaler og i aftalte fora og ved at udvikle og opretholde nære kontakter med alle relevante aktører

b) at bistå med forberedelsen af eventuelle EU-bidrag til gennemførelsen af en endelig konfliktløsning

c) nøje at følge den politiske udvikling i Republikken Moldova, herunder i Transdnestrien-regionen, ved at udvikle og opretholde nære kontakter med Republikken Moldovas regering og andre nationale aktører og eventuelt tilbyde EU's råd og mægling

⁽¹⁾ EUT L 46 af 16.2.2007, s. 59.

⁽²⁾ EUT L 38 af 13.2.2008, s. 15.

- d) at bistå med videreudviklingen af EU's politik over for Republikken Moldova og regionen, navnlig vedrørende konfliktforebyggelse og konfliktløsning
- e) gennem en støttegruppe ledet af en overordnet politisk rådgiver for den særlige repræsentant:
- i) at sikre den politiske overvågning af udviklinger og aktiviteter i forbindelse med statsgrænsen mellem Moldova og Ukraine
 - ii) at analysere Republikken Moldovas og Ukraines politiske tilsagn om at forbedre grænseforvaltningen
 - iii) at fremme samarbejdet mellem Republikken Moldova og Ukraine om grænsespørgsmål, også med henblik på at skabe forudsætninger for en bilæggelse af den transdnestrisk konflikt
- f) at bidrage til gennemførelsen af EU's menneskerettighedspolitik og EU-retningslinjerne på menneskerettighedsområdet, navnlig for så vidt angår børn og kvinder i konfliktramte områder, især ved overvågning og imødegåelse af udviklingen i den forbindelse.
2. Med henblik på opfyldelsen af mandatet skal den særlige repræsentant holde sig orienteret om alle EU-aktiviteter, især de relevante aspekter af handlingsplanen for den europæiske nabo-skabspolitik.

Artikel 4

Gennemførelse af mandatet

1. Den særlige repræsentant har ansvaret for gennemførelsen af mandatet og handler med reference til generalsekretæren/den højtstående repræsentant og under dennes operationelle ledelse.
2. Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) skal opretholde privilegerede forbindelser med den særlige repræsentant og være det primære kontaktpunkt til Rådet. PSC giver den særlige repræsentant strategisk vejledning og politisk ledelse i forbindelse med mandatet.

Artikel 5

Finansiering

1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med den særlige repræsentants mandat i perioden 1. marts 2009 til 28. februar 2010 udgør 1 280 000 EUR.
2. Udgifter, der finansieres med det i stk. 1 fastsatte beløb, kan dækkes fra den 1. marts 2009. Udgifterne forvaltes i overensstemmelse med de procedurer og regler, der gælder for De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.
3. Forvaltningen af udgifterne omfattes af en kontrakt mellem den særlige repræsentant og Kommissionen. Den særlige repræsentant står til regnskab for alle udgifter over for Kommissionen.

Artikel 6

Udpegelse og sammensætning af medarbejderstaben

1. Den særlige repræsentant er inden for rammerne af sit mandat og de tilsvarende finansielle midler, der stilles til rådighed, ansvarlig for udpegelsen af sine medarbejdere i samråd med formandskabet, der bistås af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, og i fuldt samarbejde med Kommissionen. Staben skal omfatte medarbejdere med den ekspertise i specifikke politiske spørgsmål, som mandatet kræver. Den særlige repræsentant holder generalsekretæren/den højtstående repræsentant, formandskabet og Kommissionen underrettet om sin medarbejderstabs sammensætning.
2. Medlemsstaterne og EU-institutionerne kan foreslå udstationering af medarbejdere til at arbejde sammen med den særlige repræsentant. Vederlag til medarbejdere, der udstationeres af en medlemsstat eller af en EU-institution for at bistå den særlige repræsentant, afholdes af den pågældende medlemsstat eller EU-institution. Ekspert, der udstationeres af medlemsstaterne ved Generalsekretariatet for Rådet, kan også udstationeres til den særlige repræsentant. Internationale kontraktansatte skal være statsborgere i en EU-medlemsstat.
3. Alt udstationeret personale forbliver under den udsendende medlemsstats eller EU-institutions administrative myndighed og udfører sine opgaver og handler i den særlige repræsentants mandats interesse.

Artikel 7

Privilegier og immuniteter for den særlige repræsentant og dennes medarbejderstab

De privilegier, immuniteter og yderligere garantier, der er nødvendige for, at den særlige repræsentant og dennes medarbejdere kan opfylde og afvikle deres mission uhindret, aftales med værtsparter/-parterne. Medlemsstaterne og Kommissionen yder den fornødne støtte med henblik herpå.

Artikel 8

Klassificerede EU-oplysningers sikkerhed

Den særlige repræsentant og dennes medarbejdere overholder de sikkerhedsprincipper og minimumsstandarder, der er fastsat i Rådets afgørelse 2001/264/EF af 19. marts 2001 om vedtagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter⁽¹⁾, navnlig ved behandlingen af EU-klassificerede oplysninger.

Artikel 9

Adgang til oplysninger og logistisk støtte

1. Medlemsstaterne, Kommissionen og Rådets Generalsekretariat sikrer, at den særlige repræsentant får adgang til alle relevante oplysninger.
2. Alt efter tilfældet yder formandskabet, Kommissionen og/eller medlemsstaterne logistisk støtte i regionen.

⁽¹⁾ EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.

Artikel 10

Sikkerhed

Den særlige repræsentant skal i henhold til EU's sikkerhedspolitik for personale, der er udstationeret uden for EU som led i operationer i medfør af afsnit V i traktaten i overensstemmelse med sit mandat og på baggrund af sikkerhedssituationen i sit geografiske ansvarsområde træffe alle med rimelighed gennemførlige forholdsregler med hensyn til sikkerheden for det personale, der står under hans direkte myndighed, navnlig ved:

- a) at udarbejde en missionsspecifik sikkerhedsplan på grundlag af retningslinjer fra Generalsekretariatet for Rådet, der bl.a. omfatter missionsspecifikke materielle, organisatoriske og proceduremæssige sikkerhedsforanstaltninger vedrørende styring af sikre personalebevægelser til og inden for missionsområdet, samt styring af sikkerhedshændelser, og herunder en beredskabs- og evakueringsplan for missionen
- b) at sørge for, at alt personale, der er udstationeret uden for EU, er dækket af en højriskforsikring, der er tilpasset forholdene i missionsområdet
- c) at sørge for, at alle de af hans medarbejdere, der skal udstationeres uden for EU, herunder lokalt ansat personale, har modtaget relevant sikkerhedsuddannelse før eller ved ankomsten til missionsområdet på grundlag af de risikoratings, som Generalsekretariatet for Rådet har opstillet for missionsområdet
- d) at sørge for, at alle vedtagne henstillinger, som fremsættes efter regelmæssige sikkerhedsvurderinger, gennemføres, og afgive skriftlige rapporter om deres gennemførelse og om andre sikkerhedsspørgsmål som led i midtvejsrapporterne og rapporter om gennemførelse af mandatet til generalsekretæren/den højtstående repræsentant, Rådet og Kommissionen.

Artikel 11

Rapportering

Den særlige repræsentant aflægger regelmæssigt mundtlig og skriftlig rapport til generalsekretæren/den højtstående repræsentant og PSC. Den særlige repræsentant aflægger også efter behov rapport til arbejdsgrupperne. Der udsendes regelmæssigt skriftlige rapporter gennem Coreunettet. Den særlige repræsentant kan efter henstilling fra generalsekretæren/den højtstående repræsentant eller PSC aflægge rapport til Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser).

Artikel 12

Koordinering

Den særlige repræsentant fremmer EU's overordnede politiske koordinering. Han hjælper med til at sikre, at alle EU-instru-

menter i felten sættes ind på en sammenhængende måde for at nå EU's politiske mål. Den særlige repræsentants aktiviteter koordineres med formandskabets og Kommissionens aktiviteter samt, hvor det er hensigtsmæssigt, med de aktiviteter, der udføres af andre særlige repræsentanter, som er aktive i regionen. Den særlige repræsentant sørger for regelmæssig briefing af medlemsstaternes missioner og Kommissionens delegerationer.

Under arbejdet på stedet holdes der tæt kontakt til formandskabet, Kommissionen og medlemsstaternes missionschefer. De skal gøre deres bedste for at bistå den særlige repræsentant i gennemførelsen af dennes mandat. Den særlige repræsentant skal også holde forbindelse med andre internationale og regionale aktører på stedet.

Artikel 13

Revision

Gennemførelsen af denne fælles aktion og dens sammenhæng med andre bidrag fra EU til regionen skal løbende tages op til revision. Den særlige repræsentant forelægger en fremskridtsrapport inden udgangen af juni 2009 og en samlet rapport om gennemførelsen af mandatet medio november 2009 for generalsekretæren/den højtstående repræsentant, Rådet og Kommissionen. Disse rapporter skal danne grundlag for evalueringen af denne fælles aktion i de relevante arbejdsgrupper og i PSC. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant fremsætter inden for de overordnede prioriteter for udsendelse henstillinger til PSC med henblik på Rådets afgørelse om forlængelse, ændring eller afslutning af mandatet.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne fælles aktion træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Artikel 15

Offentliggørelse

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2009.

På Rådets vegne

O. LIŠKA

Formand

RÅDETS FÆLLES AKTION 2009/133/FUSP**af 16. februar 2009****om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Sydkaukasus**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, artikel 18, stk. 5, og artikel 23, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 20. februar 2006 vedtog Rådet fælles aktion 2006/121/FUSP⁽¹⁾ om udnævnelse af Peter SEMNEBY til Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Sydkaukasus.
- (2) Den 18. februar 2008 vedtog Rådet fælles aktion 2008/132/FUSP⁽²⁾ om ændring og forlængelse af mandatet for den særlige repræsentant til den 28. februar 2009.
- (3) På grundlag af en fornyet gennemgang af fælles aktion 2008/132/FUSP bør den særlige repræsentants mandat forlænges med yderligere 12 måneder.
- (4) Den særlige repræsentant skal gennemføre sit mandat under forhold, som muligvis vil blive forværret og vil kunne skade målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, jf. traktatens artikel 11 —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

*Artikel 1***Den Europæiske Unions særlige repræsentant**

Mandatet for Peter SEMNEBY som Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Sydkaukasus forlænges indtil den 28. februar 2010.

*Artikel 2***Politikmål**

1. Mandatet for den særlige repræsentant bygger på Den Europæiske Unions politikmål for Sydkaukasus. Disse mål omfatter:

- a) bistand til Armenien, Aserbajdsjan og Georgien med henblik på at gennemføre politiske og økonomiske reformer, navnlig inden for retssikkerhed, demokratisering, menneskerettigheder, god regeringsførelse, udvikling og fattigdomsbekæmpelse
 - b) i overensstemmelse med de eksisterende mekanismer forebyggelse af konflikter i regionen og bidrag til en fredelig konfliktløsning, bl.a. ved at fremme flygtnings og internt fordrevnes tilbagevenden
 - c) konstruktiv drøftelse med de vigtigste parter om regionen
 - d) styrkelse af og støtte til yderligere samarbejde mellem staterne i regionen, navnlig mellem staterne i Sydkaukasus, bl.a. i økonomiske spørgsmål og energi- og transportspørgsmål
 - e) forbedring af Den Europæiske Unions effektivitet og synlighed i regionen.
2. Den særlige repræsentant skal støtte generalsekretæren/den højtstående repræsentant i dennes arbejde i regionen.

*Artikel 3***Mandat**

For at nå politikmålene har den særlige repræsentant mandat til:

- a) at udvikle kontakter med regeringer, parlamenter, retsvæsen og civilsamfund i regionen
- b) at tilskynde Armenien, Aserbajdsjan og Georgien til at samarbejde om regionale spørgsmål af fælles interesse, såsom fælles sikkerhedstrusler og bekæmpelse af terrorisme, ulovlig handel og smugleri samt organiseret kriminalitet
- c) med forbehold af Kommissionens forpligtelser i henhold til EF-traktaten at bidrage til at forebygge konflikter og at bistå med at skabe betingelser for fremskridt med konfliktløsning, bl.a. gennem henstillinger om en indsats i forhold til civilsamfundet og genopbygning af landområder

⁽¹⁾ EUT L 49 af 21.2.2006, s. 14.

⁽²⁾ EUT L 43 af 19.2.2008, s. 30.

- d) at bidrage til konfliktløsning og at lette gennemførelsen heraf i tæt samarbejde med De Forenede Nationers (FN) generalsekretær og hans særlige repræsentant for Georgien, Gruppen af FN-Generalsekretærens Venner for Georgien, OSCE og dens Minsk-Gruppe samt konfliktløsningsmekanismen for Sydossetien
- e) at vejlede chefen for EU-observatørmissionen i Georgien (EUMM Georgia) om lokale politiske forhold
- f) at intensivere Den Europæiske Unions dialog med de vigtigste parter om regionen
- g) at bistå Rådet med yderligere at udvikle en samlet politik for Sydkaukasus
- h) gennem en støttestab at:
- forsyne Den Europæiske Union med indberetninger og en løbende vurdering af grænsesituationen
 - fremme tillidsskabende foranstaltninger mellem Georgien og Den Russiske Føderation for derigennem at sikre effektivt samarbejde og effektive forbindelser med alle relevante aktører
 - etablere relevante kontakter i konfliktområderne og derved gøre staten i stand til at bidrage til tillidsskabende foranstaltninger og vurdere grænsespørgsmål i de pågældende områder på baggrund af et kommissorium, der er aftalt med den georgiske regering, og konsultationer med alle berørte parter (undtagen operative aktiviteter på stedet i Abkhasien og Sydossetien)
 - bistå Georgiens grænsepoliti og andre relevante statslige myndigheder i Tbilisi med at gennemføre den overordnede integrerede grænseforvaltningsstrategi
 - samarbejde med de georgiske myndigheder om at forbedre kommunikationen mellem Tbilisi og grænsen, herunder gennem mentoring. Dette skal ske i samråd og tæt samarbejde med hele kommandovejen mellem Tbilisi og grænsen (undtagen operative aktiviteter på stedet i Abkhasien og Sydossetien)

- i) at bidrage til gennemførelsen af EU's menneskerettigheds politik og EU's retningslinjer for menneskerettigheder, navnlig med hensyn til børn og kvinder i konfliktramte områder, især ved at overvåge og imødegå udviklingen i den henseende.

Artikel 4

Gennemførelse af mandatet

1. Den særlige repræsentant har ansvaret for gennemførelsen af mandatet og handler med reference til generalsekretæren/den højtstående repræsentant og under dennes operative ledelse.
2. Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) skal opretholde privilegerede forbindelser med den særlige repræsentant og være det primære kontaktpunkt til Rådet. PSC giver den særlige repræsentant strategisk vejledning og politiske retningslinjer i forbindelse med mandatet.

Artikel 5

Finansiering

1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med den særlige repræsentants mandat for perioden 1. marts 2009 til 28. februar 2010 er på 2 510 000 EUR.
2. Udgifter, der finansieres med det i stk. 1 fastsatte beløb, kan dækkes fra den 1. marts 2009. Udgifterne forvaltes i overensstemmelse med de procedurer og regler, der gælder for De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.
3. Forvaltningen af udgifterne omfattes af en kontrakt mellem den særlige repræsentant og Kommissionen. Den særlige repræsentant står til regnskab for alle udgifter over for Kommissionen.

Artikel 6

Sammensætning af medarbejderstaben

1. Den særlige repræsentant er inden for rammerne af sit mandat og de tilsvarende finansielle midler, der stilles til rådighed, ansvarlig for udpegelsen af sine medarbejdere i samråd med formandskabet, der består af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, og i fuldt samarbejde med Kommissionen. Staben skal omfatte medarbejdere med den ekspertise i specifikke politiske spørgsmål, som mandatet kræver. Den særlige repræsentant holder generalsekretæren/den højtstående repræsentant, formandskabet og Kommissionen underrettet om sin medarbejderstabs sammensætning.

2. Medlemsstaterne og EU-institutionerne kan foreslå udstationering af medarbejdere til at arbejde sammen med den særlige repræsentant. Løn til medarbejdere, der udstationeres af en medlemsstat eller af en EU-institution for at bistå den særlige repræsentant, afholdes af henholdsvis den pågældende medlemsstat eller EU-institution. Ekspert, der er udstationeret af medlemsstaterne ved Generalsekretariatet for Rådet, kan også udstationeres til den særlige repræsentant. Internationale kontraktansatte skal være statsborgere i en EU-medlemsstat.

3. Alt udstationeret personale forbliver under den udsendende medlemsstats eller EU-institutions administrative myndighed og udfører sine opgaver og handler i den særlige repræsentant mandats interesse.

Artikel 7

Privilegier og immuniteter for den særlige repræsentant og dennes medarbejderstab

De privilegier, immuniteter og yderligere garantier, der er nødvendige for, at den særlige repræsentant og dennes medarbejdere kan opfylde og afvikle den særlige repræsentant mission uhindret, aftales i relevant omfang med værtsparten/-parterne. Medlemsstaterne og Kommissionen yder den fornødne støtte med henblik herpå.

Artikel 8

Klassificerede EU-oplysningers sikkerhed

Den særlige repræsentant og hans medarbejdere overholder de sikkerhedsprincipper og minimumsstandarder, der er fastsat i Rådets afgørelse 2001/264/EF af 19. marts 2001 om vedtagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter⁽¹⁾, navnlig ved behandlingen af klassificerede EU-oplysninger.

Artikel 9

Adgang til oplysninger og logistisk støtte

1. Medlemsstaterne, Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet sikrer, at den særlige repræsentant får adgang til alle relevante oplysninger.

2. Alt efter tilfældet yder formandskabet, Kommissionen og/eller medlemsstaterne logistisk støtte i regionen.

Artikel 10

Sikkerhed

Den særlige repræsentant skal i overensstemmelse med EU's sikkerhedspolitik for personale, der er udstationeret uden for EU som led i operationer i medfør af afsnit V i traktaten, i overensstemmelse med sit mandat og på baggrund af sikkerhedssituationen i sit geografiske ansvarsområde træffe alle med rimelighed gennemførlige forholdsregler med hensyn til sikker-

heden for det personale, der står under hans direkte myndighed, navnlig ved:

- a) at udarbejde en missionsspecifik sikkerhedsplan på grundlag af retningslinjer fra Rådets generalsekretariat, der bl.a. skal omfatte missionsspecifikke materielle, organisatoriske og proceduremæssige sikkerhedsforanstaltninger vedrørende styringen af sikre personalebevægelser til og inden for missionsområdet, samt styring af sikkerhedshændelser, og herunder en beredskabs- og evakueringsplan for missionen
- b) at sørge for, at alt personale, der er udstationeret uden for EU, er dækket af en højrisikoforsikring, der er tilpasset forholdene i missionsområdet
- c) at sørge for, at alle hans medarbejdere, der skal udstationeres uden for EU, herunder lokalt ansat personale, har modtaget relevant sikkerhedsuddannelse før eller ved ankomsten til missionsområdet på grundlag af de risikoratings, som Rådets Generalsekretariat har opstillet for missionsområdet
- d) at sørge for, at alle vedtagne henstillinger, som fremsættes efter regelmæssige sikkerhedsvurderinger, gennemføres, og afgive skriftlige rapporter om deres gennemførelse og om andre sikkerhedsspørgsmål som led i midtvejsrapporterne og rapporterne om gennemførelse af mandatet til generalsekretæren/den højtstående repræsentant, Rådet og Kommissionen.

Artikel 11

Rapportering

Den særlige repræsentant aflægger regelmæssigt mundtlig og skriftlig rapport til generalsekretæren/den højtstående repræsentant og PSC. Den særlige repræsentant aflægger også efter behov rapport til arbejdsgrupperne. Der udsendes regelmæssigt skriftlige rapporter gennem Coreunettet. Den særlige repræsentant kan efter henstilling fra generalsekretæren/den højtstående repræsentant eller PSC aflægge rapport til Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser).

Artikel 12

Koordination

1. Den særlige repræsentant fremmer EU's overordnede politiske koordination. Vedkommende hjælper med til at sikre, at alle EU-instrumenter i felten sættes ind på en sammenhængende måde for at nå EU's politiske mål. Den særlige repræsentants aktiviteter koordineres med formandskabets og Kommissionens aktiviteter samt med de aktiviteter, der udføres af andre særlige repræsentanter, som er aktive i regionen, navnlig den særlige repræsentant for krisen i Georgien under hensyntagen til de specifikke mål for sidstnævntes mandat. Den særlige repræsentant sørger for regelmæssig briefing af medlemsstaternes missioner og Kommissionens delegationer.

⁽¹⁾ EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.

2. Under arbejdet på stedet holdes der tæt kontakt til formandskabet, Kommissionen og medlemsstaternes missionschefer. De skal gøre deres bedste for at bistå den særlige repræsentant i gennemførelsen af dennes mandat. Den særlige repræsentant skal yde lokal politisk vejledning til missionschefen for EU-observatørmissionen i Georgien (EUMM Georgia). Den særlige repræsentant og den øverstbefalende for den civile operation konsulterer om nødvendigt hinanden. Den særlige repræsentant skal også holde forbindelse med andre internationale og regionale aktører på stedet.

Artikel 13

Revision

Gennemførelsen af den fælles aktion og dens sammenhæng med andre bidrag fra Den Europæiske Union til regionen skal løbende tages op til revision. Den særlige repræsentant forelægger en fremskridtsrapport inden udgangen af juni 2009 og en samlet rapport om gennemførelsen af mandatet medio november 2009 for generalsekretæren/den højtstående repræsentant, Rådet og Kommissionen. Disse rapporter skal danne grundlag for evalueringen af denne fælles aktion i de relevante arbejdsgrupper og i PSC. Generalsekretæren/den højtstående

repræsentant fremsætter inden for de overordnede prioriteter for udsendelse henstillinger til PSC med henblik på Rådets afgørelse om forlængelse, ændring eller afslutning af mandatet.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne fælles aktion har virkning fra dagen for vedtagelsen.

Artikel 15

Offentliggørelse

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2009.

På Rådets vegne

O. LIŠKA

Formand

RÅDETS FÆLLES AKTION 2009/134/FUSP

af 16. februar 2009

om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant i Sudan

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, artikel 18, stk. 5, og artikel 23, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 19. april 2007 afgørelse 2007/238/FUSP ⁽¹⁾ om udnævnelse af Torben BRYLLE til Den Europæiske Unions særlige repræsentant (EUSR) for Sudan.
- (2) Rådet vedtog den 12. februar 2008 fælles aktion 2008/110/FUSP ⁽²⁾ om ændring og forlængelse af mandatet for EUSR indtil den 28. februar 2009.
- (3) På grundlag af en revision af fælles aktion 2008/110/FUSP bør mandatet for EUSR forlænges med yderligere 12 måneder.
- (4) EUSR skal gennemføre sit mandat under forhold, som muligvis vil blive forværret og vil kunne skade målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, jf. traktatens artikel 11 —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

Den Europæiske Unions særlige repræsentant

Torben BRYLLEs mandat som Den Europæiske Unions særlige repræsentant (EUSR) for Sudan forlænges hermed til den 28. februar 2010.

Artikel 2

Politiske mål

1. EUSR's mandat er baseret på målene for EU's politik i Sudan, navnlig for så vidt angår bestræbelserne på, som en del af det internationale samfund og til støtte for Den Afrikanske Union (AU) og De Forenede Nationer (FN), at bistå de sudanske parter, AU og FN med at nå frem til en politisk

løsning på konflikten i Darfur, blandt andet ved at gennemføre Darfur-freds aftalen (DPA), lette gennemførelsen af den samlede freds aftale (CPA) og fremme syd-syd-dialogen samt lette gennemførelsen af freds aftalen for det østlige Sudan (ESPA) under behørig hensyntagen til de regionale udløbere af disse spørgsmål og til princippet om afrikansk ejerskab.

2. EUSR's mandat er desuden baseret på målene for EU's politik i forbindelse med Rådets fælles aktion 2007/677/FUSP af 15. oktober 2007 om Den Europæiske Unions militærop operation i Republikken Tchad og Den Centralafrikanske Republik ⁽³⁾ (EUFOR Tchad/RCA).

Artikel 3

Mandat

1. For at nå de politiske mål har EUSR mandat til:
 - a) at etablere kontakter med AU, Sudans regering, det sydlige Sudans regering, de væbnede bevægelser i Darfur og andre sudanske parter samt civilsamfundet i Darfur og ikke-statslige organisationer og opretholde et nært samarbejde med FN og andre relevante internationale aktører med henblik på at forfølge EU's politiske mål
 - b) at repræsentere EU i Darfur-Darfur-dialogen, på møder på højt plan i den fælles kommission samt på andre relevante møder efter behov
 - c) at repræsentere EU i videst muligt omfang i vurderings- og evalueringskommissionerne vedrørende CPA og DPA
 - d) at følge udviklingen for så vidt angår gennemførelsen af ESPA
 - e) at sikre sammenhæng mellem EU's bidrag til krisestyring i Darfur og EU's overordnede politiske forbindelser med Sudan

⁽¹⁾ EUT L 103 af 20.4.2007, s. 52.

⁽²⁾ EUT L 38 af 13.2.2008, s. 28.

⁽³⁾ EUT L 279 af 23.10.2007, s. 21.

f) for så vidt angår menneskerettighederne, herunder kvinders og børns rettigheder, og bekæmpelsen af straffrihed i Sudan, at følge situationen og opretholde regelmæssige kontakter med de sudanske myndigheder, AU og FN, især med højkommisæreren for menneskerettigheder, menneskerettighedsobservatorerne i området og anklageren ved Den Internationale Straffedomstol

g) at etablere kontakter med formandskabet, generalsekretæren/den højtstående repræsentant, den øverstbefalende for EU-operationen og den øverstbefalende for EU-styrken i operation EUFOR Tchad/RCA for at sikre en tæt koordinering af deres respektive aktiviteter i forbindelse med gennemførelsen af fælles aktion 2007/677/FUSP; der skal også sikres tæt koordinering med Kommissionens lokale delegationer

h) i forbindelse med gennemførelsen af fælles aktion 2007/677/FUSP at bistå generalsekretæren/den højtstående repræsentant med kontakterne til FN, til myndighederne i Tchad, Den Centralafrikanske Republik og nabolandene samt til andre relevante aktører

i) med forbehold af kommandovejen at give den øverstbefalende for EU-styrken i operation EUFOR Tchad/RCA politiske retningslinjer, især om spørgsmål med en regionalpolitisk dimension, uden at dette berører den militære kommandokæde

j) i forbindelse med sine opgaver vedrørende operation EUFOR Tchad/RCA at konsultere den øverstbefalende for EU-styrken om politiske spørgsmål med en sikkerhedsdimension.

2. Med henblik på opfyldelsen af sit mandat skal den særlige repræsentant bl.a.:

a) bevare et overblik over alle EU-aktiviteter

b) sikre tæt koordinering af og sammenhæng i EU's aktiviteter i forbindelse med operation EUFOR Tchad/RCA

c) støtte den politiske proces og aktiviteterne i forbindelse med gennemførelsen af CPA, DPA og ESPA, og

d) overvåge og aflægge rapport om de sudanske parter overholdelse af de relevante FN-sikkerhedsrådsresolutioner, især 1556 (2004), 1564 (2004), 1591 (2005), 1593 (2005), 1672 (2006), 1679 (2006), 1706 (2006), 1769 (2007) og 1778 (2007).

Artikel 4

Gennemførelse af mandatet

1. EUSR har ansvaret for gennemførelsen af mandatet og handler med referat til generalsekretæren/den højtstående repræsentant og under dennes operationelle ledelse.

2. Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) opretholder privilegerede forbindelser med EUSR og er det primære kontaktpunkt til Rådet. PSC giver EUSR strategisk vejledning og politiske retningslinjer i forbindelse med mandatet.

Artikel 5

Finansiering

1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUSR's mandat i perioden fra den 1. marts 2009 til den 28. februar 2010 er på 1 800 000 EUR.

2. Udgifter, der finansieres med det i stk. 1 fastsatte beløb, kan dækkes fra den 1. marts 2009. Udgifterne forvaltes i overensstemmelse med de procedurer og regler, der gælder for De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

3. Forvaltningen af udgifterne omfattes af en kontrakt mellem EUSR og Kommissionen. EUSR står til regnskab for alle udgifter over for Kommissionen.

Artikel 6

Sammensætning af medarbejderstaben

1. EUSR er inden for rammerne af sit mandat og de tilsvarende finansielle midler, der stilles til rådighed, ansvarlig for udpegelsen af sine medarbejdere i samråd med formandskabet, der bistås af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, og i fuldt samarbejde med Kommissionen. Staben skal omfatte medarbejdere med den ekspertise i specifikke politiske spørgsmål, som mandatet kræver. EUSR holder generalsekretæren/den højtstående repræsentant, formandskabet og Kommissionen underrettet om medarbejderstabens sammensætning.

2. Medlemsstaterne og EU-institutionerne kan foreslå udstationering af medarbejdere til at arbejde sammen med EUSR. Løn til personale, der udstationeres af en medlemsstat eller af en EU-institution for at bistå EUSR, afholdes af henholdsvis den pågældende medlemsstat eller EU-institution. Ekspert, der udstationeres af medlemsstaterne ved Generalsekretariatet for Rådet, kan også udstationeres til EUSR. Internationale kontraktansatte skal være statsborgere i en EU-medlemsstat.

3. Alt udstationeret personale forbliver under den udsendende medlemsstats eller EU-institutions administrative myndighed og udfører sine opgaver og handler i EUSR's mandats interesse.

4. Der opretholdes EUSR-kontorer i Khartoum og i Juba, som omfatter en politisk rådgiver og det nødvendige administrative og logistiske støttepersonale. I overensstemmelse med EUSR's mandat, der er beskrevet i artikel 3, kan der også oprettes et underkontor i Darfur, hvis de nuværende kontorer i Khartoum og Juba ikke kan yde al den nødvendige støtte til EUSR's personale, der er udstationeret i Darfur-regionen.

Artikel 7

Privilegier og immuniteter for EUSR og dennes medarbejderstab

De privilegier, immuniteter og yderligere garantier, der er nødvendige for, at EUSR og dennes medarbejdere kan opfylde og afvikle den særlige repræsentants mission uhindret, aftales om nødvendigt med værtsparten/parterne. Medlemsstaterne og Kommissionen yder den fornødne støtte med henblik herpå.

Artikel 8

Klassificerede EU-oplysningers sikkerhed

EUSR og dennes medarbejdere overholder de sikkerhedsprincipper og minimumsstandarder, der er fastsat i Rådets afgørelse 2001/264/EF af 19. marts 2001 om vedtagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter⁽¹⁾, navnlig ved behandlingen af EU-klassificerede oplysninger.

Artikel 9

Adgang til oplysninger og logistisk støtte

1. Medlemsstaterne, Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet sikrer, at EUSR får adgang til alle relevante oplysninger.

2. Alt efter tilfældet yder formandskabet, Kommissionen og/eller medlemsstaterne logistisk støtte i regionen.

Artikel 10

Sikkerhed

EUSR skal i overensstemmelse med EU's sikkerhedspolitik for personale, der er udstationeret uden for EU som led i operationer i medfør af afsnit V i traktaten, i overensstemmelse med sit mandat og på baggrund af sikkerhedssituationen i sit geografiske ansvarsområde træffe alle med rimelighed gennemførlige forholdsregler med hensyn til sikkerheden for det personale, der står under hans direkte myndighed, navnlig ved:

- a) at udarbejde en missionsspecifik sikkerhedsplan på grundlag af retningslinjer fra Generalsekretariatet for Rådet, der bl.a. omfatter missionsspecifikke materielle, organisatoriske og proceduremæssige sikkerhedsforanstaltninger vedrørende styringen af sikre personalebevægelser til og inden for missionsområdet, samt styring af sikkerhedshændelser, herunder en beredskabs- og evakueringsplan for missionen
- b) at sørge for, at alt personale, der er udstationeret uden for EU, er dækket af en højrisikoforsikring, der er tilpasset forholdene i missionsområdet
- c) at sørge for, at alle hans medarbejdere, der skal udstationeres uden for EU, herunder lokalt ansat personale, har modtaget relevant sikkerhedsuddannelse før eller ved ankomsten til missionsområdet på grundlag af de risiko-ratings, som Generalsekretariatet for Rådet har opstillet for missionsområdet
- d) at sørge for, at alle vedtagne henstillinger, som fremsættes efter regelmæssige sikkerhedsvurderinger, gennemføres, og afgive skriftlige rapporter om deres gennemførelse og om andre sikkerhedsspørgsmål som led i midtvejsrapporterne og rapporter om gennemførelse af mandatet til generalsekretæren/den højtstående repræsentant, Rådet og Kommissionen.

Artikel 11

Rapportering

1. EUSR aflægger regelmæssigt mundtlig og skriftlig rapport til generalsekretæren/den højtstående repræsentant og PSC. EUSR aflægger også efter behov rapport til arbejdsgrupperne. Der udsendes regelmæssigt skriftlige rapporter gennem Corenettet. EUSR kan efter henstilling fra generalsekretæren/den højtstående repræsentant eller PSC aflægge rapport til Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser).

2. EUSR aflægger regelmæssigt rapport til PSC om situationen i Darfur og om situationen i Sudan som helhed samt om situationen i Republikken Tchad og Den Centralafrikanske Republik i forbindelse med EUFOR Tchad/RCA.

⁽¹⁾ EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.

*Artikel 12***Koordinering**

1. EUSR fremmer EU's overordnede politiske koordinering. Vedkommende hjælper med til at sikre, at alle EU-instrumenter i felten sættes ind på en sammenhængende måde for at nå EU's politiske mål. EUSR's aktiviteter koordineres med formandskabets og Kommissionens aktiviteter samt, hvor det er hensigtsmæssigt, med de aktiviteter, der udføres af andre EUSR'er, som er aktive i regionen. EUSR sørger for regelmæssig briefing af medlemsstaternes missioner og Kommissionens delegationer.

2. Under arbejdet på stedet holdes der tæt kontakt til formandskabet, Kommissionen og medlemsstaternes missionschefer. Disse skal gøre deres bedste for at bistå EUSR i gennemførelsen af dennes mandat. EUSR skal også holde forbindelse med andre internationale og regionale aktører på stedet.

*Artikel 13***Revision**

Gennemførelsen af denne fælles aktion og dens sammenhæng med andre bidrag fra EU til regionen skal løbende tages op til revision. EUSR forelægger en fremskridtsrapport inden udgangen af juni 2009 og en samlet rapport om gennemførelsen af mandatet medio november 2009 for generalsekretæren/den højtstående repræsentant, Rådet og Kommissionen.

Disse rapporter skal danne grundlag for evalueringen af denne fælles aktion i de relevante arbejdsgrupper og i PSC. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant fremsætter inden for de overordnede prioriteter for udsendelse henstillinger til PSC med henblik på, at Rådet træffer afgørelse om forlængelse, ændring eller afslutning af mandatet.

*Artikel 14***Ikrafttræden**

Denne fælles aktion træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

*Artikel 15***Offentliggørelse**

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2009.

På Rådets vegne

O. LIŠKA

Formand

RÅDETS FÆLLES AKTION 2009/135/FUSP

af 16. februar 2009

om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant i Afghanistan

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, artikel 18, stk. 5, og artikel 23, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 24. juli 2008 vedtog Rådet fælles aktion 2008/612/FUSP ⁽¹⁾ om udnævnelse af Ettore SEQUI til Den Europæiske Unions særlige repræsentant (EUSR) i Afghanistan indtil den 28. februar 2009.
- (2) På grundlag af en fornyet gennemgang af fælles aktion 2008/612/FUSP bør mandatet for EUSR forlænges med 12 måneder.
- (3) EUSR skal gennemføre sit mandat under forhold, som muligvis vil blive forværret og vil kunne skade målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, jf. traktatens artikel 11 —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

Den Europæiske Unions særlige repræsentant

Mandatet for Ettore SEQUI som Den Europæiske Unions særlige repræsentant (EUSR) i Afghanistan forlænges til den 28. februar 2010.

Artikel 2

Politikmål

EUSR's mandat bygger på Den Europæiske Unions politikmål i Afghanistan. EUSR skal navnlig:

- a) bidrage til gennemførelsen af den fælles erklæring EU-Afghanistan og Afghanistan Compact samt af de relevante resolutioner fra De Forenede Nationers (FN) Sikkerhedsråd og andre relevante FN-resolutioner

b) tilskynde de regionale aktører i Afghanistan og nabolandene til at bidrage positivt til fredsprocessen i Afghanistan og derved medvirke til konsolideringen af den afghanske stat

c) støtte den centrale rolle, som FN og især generalsekretærens særlige repræsentant har, og

d) støtte GS/HR i hans arbejde i regionen.

Artikel 3

Mandat

For at nå Den Europæiske Unions politikmål har EUSR mandat til:

a) at formidle Den Europæiske Unions synspunkter om den politiske proces med udgangspunkt i de nøgleprincipper, som Afghanistan og det internationale samfund har aftalt, navnlig i den fælles erklæring EU-Afghanistan og Afghanistan Compact

b) at etablere og holde nær kontakt med og yde støtte til de afghanske repræsentative institutioner, herunder navnlig regeringen og parlamentet. Der bør også holdes kontakt med andre afghanske politikere og andre relevante aktører både i og uden for Afghanistan

c) at holde nær kontakt med relevante internationale og regionale organisationer, især de lokale FN-repræsentanter

d) at holde sig i nær kontakt med nabolandene og andre berørte lande i regionen, så deres synspunkter om situationen i Afghanistan og udviklingen af samarbejdet mellem disse lande og Afghanistan tages i betragtning i Den Europæiske Unions politik

e) at yde rådgivning om de fremskridt, der er gjort med hensyn til at opfylde målene i forbindelse med den fælles erklæring EU-Afghanistan og Afghanistan Compact, navnlig inden for følgende områder:

⁽¹⁾ EUT L 197 af 25.7.2008, s. 60.

— god regeringsførelse og oprettelse af retsstatsinstitutioner

- reformer af sikkerhedssektoren, herunder opbygning af retsinstitutioner, en national hær og politistyrke
 - respekt for hele den afghanske befolknings menneskerettigheder uanset køn, etnisk tilhørsforhold eller religion
 - respekt for de demokratiske principper, retsstatsprincippet, mindretals rettigheder, kvinders og børns rettigheder samt folkerettens principper
 - fremme af kvinders deltagelse i den offentlige forvaltning og i civilsamfundet
 - respekt for Afghanistans internationale forpligtelser, herunder deltagelse i den internationale indsats for at bekæmpe terrorisme, ulovlig narkotikahandel og menneskehandel
 - lettelse af humanitær bistand og af flygtninges og internt fordrevnes tilbagevenden under velordnede forhold
- f) i samråd med repræsentanter for medlemsstaterne og for Kommissionen at bistå med at sikre, at Den Europæiske Unions politiske linje afspejler sig i dens indsats for udvikling af Afghanistan
- g) sammen med Kommissionen at deltage aktivt i det fælles koordinations- og overvågningsorgan, der er oprettet under Afghanistan Compact
- h) at rådgive om Den Europæiske Unions deltagelse og holdninger på internationale konferencer om Afghanistan.

Artikel 4

Gennemførelse af mandatet

1. EUSR har ansvaret for gennemførelsen af mandatet og handler med reference til GS/HR og under dennes operationelle ledelse.
2. Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) skal opretholde privilegerede forbindelser med EUSR og være det primære kontaktpunkt for forbindelserne med Rådet. PSC giver EUSR strategisk vejledning og politiske retningslinjer i forbindelse med mandatet.

Artikel 5

Finansiering

1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUSR's mandat er for perioden fra den 1. marts 2009 til den 28. februar 2010 på 2 830 000 EUR.
2. Udgifter, der finansieres med det i stk. 1 fastsatte beløb, kan dækkes fra den 1. marts 2009. Udgifterne forvaltes i overensstemmelse med de procedurer og regler, der gælder for De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.
3. Forvaltningen af udgifterne omfattes af en kontrakt mellem EUSR og Kommissionen. EUSR er ansvarlig for alle udgifter over for Kommissionen.

Artikel 6

Sammensætning af medarbejderstaben

1. EUSR er inden for rammerne af sit mandat og de tilsvarende disponible finansielle midler ansvarlig for udpegelsen af sine medarbejdere i samråd med formandskabet, der bistås af GS/HR, og i fuldt samarbejde med Kommissionen. Staben skal omfatte medarbejdere med den ekspertise i specifikke politiske spørgsmål, som mandatet kræver. EUSR underretter GS/HR, formandskabet og Kommissionen om sin medarbejderstabs endelige sammensætning.
2. Medlemsstaterne og EU-institutionerne kan foreslå udstationering af medarbejdere til at arbejde sammen med EUSR. Løn til medarbejdere, der udstationeres af en medlemsstat eller af en EU-institution for at bistå EUSR, afholdes af henholdsvis den pågældende medlemsstat eller EU-institution. Ekspertter, der udstationeres af medlemsstaterne ved Generalsekretariatet for Rådet, kan også udstationeres til den særlige repræsentant. Internationale kontraktansatte skal være statsborgere i en EU-medlemsstat.
3. Alt udstationeret personale forbliver under den udsendende medlemsstats eller EU-institutions administrative myndighed og udfører sine opgaver og handler i EUSR's mandats interesse.

Artikel 7

Privilegier og immuniteter for EUSR og dennes medarbejderstab

De privilegier, immuniteter og yderligere garantier, der er nødvendige for, at EUSR og dennes medarbejdere kan opfylde og afvikle EUSR's mission uhindret, aftales med værtsparterne. Medlemsstaterne og Kommissionen yder den fornødne støtte med henblik herpå.

*Artikel 8***Klassificerede EU-oplysningers sikkerhed**

EUSR og alle medarbejdere i dennes stab respekterer de sikkerhedsprincipper og minimumsstandarder, der er fastsat i Rådets afgørelse 2001/264/EF af 19. marts 2001 om vedtagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter⁽¹⁾, navnlig ved behandlingen af EU-klassificerede oplysninger.

*Artikel 9***Adgang til oplysninger og logistisk støtte**

1. Medlemsstaterne, Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet sikrer, at EUSR får adgang til alle relevante oplysninger.

2. Alt efter tilfældet yder formandskabet, Kommissionen og/eller medlemsstaterne logistisk støtte i regionen.

*Artikel 10***Sikkerhed**

EUSR skal i overensstemmelse med EU's sikkerhedspolitik for personale, der er udstationeret uden for EU som led i operationer i medfør af afsnit V i traktaten, i overensstemmelse med sit mandat og på baggrund af sikkerhedssituationen i sit geografiske ansvarsområde træffe alle med rimelighed gennemførlige forholdsregler med hensyn til sikkerheden for det personale, der står under EUSR's direkte myndighed, navnlig ved:

- a) at udarbejde en missionsspecifik sikkerhedsplan på grundlag af retningslinjer fra Rådets Generalsekretariat, der bl.a. skal omfatte missionsspecifikke materielle, organisatoriske og proceduremæssige sikkerhedsforanstaltninger vedrørende styringen af sikre personalebevægelser til og inden for missionsområdet samt styring af sikkerhedshændelser og herunder en beredskabs- og evakueringsplan for missionen
- b) at sørge for, at alt personale, der er udstationeret uden for EU, er dækket af en højrisikoforsikring, der er tilpasset forholdene i missionsområdet
- c) at sikre, at alle medarbejdere i EUSR's stab, der skal udstationeres uden for EU, herunder lokalt ansat personale, har modtaget relevant sikkerhedsuddannelse før eller ved ankomsten til missionsområdet på grundlag af de risikoratings, som Rådets Generalsekretariat har opstillet for missionsområdet
- d) at sørge for, at alle vedtagne henstillinger fremsat efter regelmæssige sikkerhedsvurderinger gennemføres, og afgive skrift-

lige rapporter om deres gennemførelse og om andre sikkerhedsspørgsmål som led i rapporterne om gennemførelse af mandatet til GS/HR, Rådet og Kommissionen.

*Artikel 11***Rapportering**

EUSR aflægger regelmæssigt mundtlig og skriftlig rapport til GS/HR og PSC. EUSR aflægger også efter behov rapport til arbejdsgrupperne. Der udsendes regelmæssigt skriftlige rapporter gennem COREU-nettet. EUSR kan efter henstilling fra GS/HR eller PSC aflægge rapport til Rådet (Almindelige anliggender og eksterne forbindelser).

*Artikel 12***Koordinering**

1. EUSR fremmer Den Europæiske Unions overordnede politiske koordinering. Vedkommende hjælper med til at sikre, at alle EU-instrumenter i felten sættes ind på en sammenhængende måde for at nå Den Europæiske Unions politiske mål. EUSR's aktiviteter koordineres med formandskabets og Kommissionens aktiviteter samt med de aktiviteter, der udføres af EUSR for Centralasien. EUSR sørger for regelmæssig briefing af medlemsstaternes missioner og Kommissionens delegationer.

2. Under arbejdet på stedet holdes der tæt kontakt til formandskabet, Kommissionen og missionscheferne, der skal gøre deres bedste for at bistå EUSR i gennemførelsen af dennes mandat. EUSR bistår chefen for Den Europæiske Unions politimission i Afghanistan (EUPOL AFGHANISTAN) med lokal politisk vejledning. EUSR og den civile øverstbefalende for operationen konsulterer om nødvendigt hinanden. EUSR skal også holde forbindelse med andre internationale og regionale aktører på stedet.

*Artikel 13***Revision**

Gennemførelsen af denne fælles aktion og dens sammenhæng med andre bidrag fra Den Europæiske Union til regionen skal løbende tages op til revision. EUSR forelægger en fremskridtsrapport inden udgangen af juni 2009 og en samlet rapport om gennemførelsen af mandatet inden midten af november 2009 for GS/HR, Rådet og Kommissionen. Disse rapporter skal danne grundlag for evalueringen af mandatet i de relevante arbejdsgrupper og PSC. GS/HR fremsætter inden for de overordnede prioriteter for udsendelsen henstillinger til PSC med henblik på, at Rådet træffer afgørelse om forlængelse, ændring eller afslutning af mandatet.

*Artikel 14***Ikrafttræden**

Denne fælles aktion træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

⁽¹⁾ EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.

*Artikel 15***Offentliggørelse**

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2009.

På Rådets vegne

O. LIŠKA

Formand

RÅDETS FÆLLES AKTION 2009/136/FUSP

af 16. februar 2009

om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for fredsprocessen i Mellemøsten

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Artikel 2

Politikmål

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, artikel 18, stk. 5, og artikel 23, stk. 2, og

1. Mandatet for EUSR bygger på EU's politikmål for fredsprocessen i Mellemøsten.

ud fra følgende betragtninger:

2. Disse mål omfatter:

(1) Rådet vedtog den 21. juli 2003 fælles aktion 2003/537/FUSP⁽¹⁾ om udnævnelse af Marc OTTE som Den Europæiske Unions særlige repræsentant (EUSR) for fredsprocessen i Mellemøsten.

a) en to-statsløsning, hvor Israel og en demokratisk, levedygtig, fredelig og uafhængig palæstinensisk stat lever side om side inden for sikre og anerkendte grænser med normale forbindelser med deres naboer i overensstemmelse med Forenede Nationers (FN) Sikkerhedsråds resolutioner 242(1967), 338(1973), 1397(2002) og 1402(2002) og ud fra Madrid-konferencens principper

(2) Rådet vedtog den 18. februar 2008 fælles aktion 2008/133/FUSP⁽²⁾ om ændring og forlængelse af mandatet for EUSR til den 28. februar 2009.

b) en løsning i det israelsk-syriske og det israelsk-libanesiske spor

(3) På grundlag af en fornyet gennemgang af fælles aktion 2008/133/FUSP bør mandatet for EUSR forlænges med yderligere 12 måneder.

c) en retfærdig løsning på det komplekse spørgsmål om Jerusalem samt en løsning, der er retfærdig, holdbar og fastlagt i fællesskab, med hensyn til spørgsmålet om de palæstinensiske flygtninge

(4) EUSR skal gennemføre sit mandat under forhold, som muligvis vil blive forværret, og som vil kunne skade målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, jf. traktatens artikel 11 —

d) opfølgning af Annapolisprocessen hen imod en endelig statusaftale og oprettelse af en palæstinensisk stat, herunder styrkelse af kvartetens rolle som køreplanens vogter, navnlig med henblik på overvågning af gennemførelsen af de forpligtelser, begge parter har ifølge køreplanen og i overensstemmelse med alle internationale bestræbelser på at skabe en samlet arabisk-israelsk fred

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

e) etablering af holdbare og effektive politiforhold under palæstinensisk ejerskab i overensstemmelse med de bedste internationale standarder i samarbejde med Det Europæiske Fællesskabs programmer for institutionsopbygning samt andre internationale bestræbelser inden for sikkerhedssektoren, herunder en reform af strafferetssystemet

Artikel 1

Den Europæiske Unions særlige repræsentant

Marc OTTEs mandat som Den Europæiske Unions særlige repræsentant (EUSR) for fredsprocessen i Mellemøsten forlænges hermed til den 28. februar 2010.

f) genåbning af grænseovergangene i Gaza, herunder grænseovergangen i Rafah, og sikring af tilstedeværelsen af en tredjepart, hvis begge parter er enige om det, i samarbejde med Fællesskabets institutionsopbygningsindsats.

⁽¹⁾ EUT L 184 af 23.7.2003, s. 45.

⁽²⁾ EUT L 43 af 19.2.2008, s. 34.

3. Disse mål tager udgangspunkt i EU's tilsagn om:

- a) at arbejde sammen med parterne og med partnere i det internationale samfund, navnlig inden for rammerne af Mellemøstkvartetten, for at udnytte alle muligheder for at opnå fred og sikre alle befolkninger i regionen en værdig fremtid
- b) fortsat at støtte palæstinensernes indførelse af politiske og administrative reformer, valgprocessen og sikkerhedsreformer
- c) i fuldt omfang bidrage til fredsopbygningen og genoprettelsen af den palæstinensiske økonomi som en integrerende del af den regionale udvikling.

4. EUSR skal støtte generalsekretæren/den højtstående repræsentant i dennes arbejde i regionen, herunder inden for rammerne af Mellemøstkvartetten.

Artikel 3

Mandat

For at nå politikmålene har EUSR mandat til:

- a) at bidrage aktivt og effektivt på EU's vegne til aktioner og initiativer, der fører til en endelig løsning på konflikten mellem israelere og palæstinensere og konflikten mellem henholdsvis Israel og Syrien og Israel og Libanon
- b) at fremme og holde nære kontakter med alle parterne i fredsprocessen i Mellemøsten, andre lande i regionen, medlemmerne af Mellemøstkvartetten og andre relevante lande samt FN og andre relevante internationale organisationer for sammen med dem at arbejde på at styrke fredsprocessen
- c) at sikre, at EU fortsat er til stede i området og i de relevante internationale fora og bidrager til krisestyring og -forebyggelse
- d) at overvåge og støtte fredsforhandlingerne mellem parterne og tilbyde EU's råd og mægling, hvis det er relevant
- e) på anmodning at bidrage til gennemførelsen af internationale aftaler mellem parterne og at tage diplomatiske kontakter med dem, såfremt vilkårene i disse aftaler ikke overholdes
- f) at være særlig opmærksom på faktorer, der påvirker den regionale dimension af fredsprocessen i Mellemøsten

g) at gå ind i en konstruktiv drøftelse med stater, der har undertegnet aftaler inden for rammerne af fredsprocessen, for derved at fremme overholdelsen af de grundlæggende regler for demokrati, herunder respekten for menneskerettighederne og retsstatsprincippet

h) at bidrage til gennemførelsen af EU's menneskerettighedspolitik og EU's retningslinjer om menneskerettigheder, navnlig med hensyn til børn og kvinder i konfliktramte områder, især ved at overvåge og tage hensyn til udviklingen i den henseende

i) at aflægge rapport om mulighederne for EU's mellemkomst i fredsprocessen og om den bedste måde, hvorpå man kan videreføre EU's initiativer og igangværende indsats i relation til fredsprocessen i Mellemøsten, såsom EU's bidrag til palæstinensiske reformer, herunder de politiske aspekter af EU's relevante udviklingsprojekter i området

j) at overvåge parternes handlinger med henblik på gennemførelse af køreplanen og i forbindelse med spørgsmål, som vil kunne skade resultaterne af forhandlingerne om en endelig status, så Mellemøstkvartetten bedre kan vurdere, om parterne overholder deres forpligtelser

k) at gå ind i et bredt samarbejde om reform af sikkerhedssektoren i samarbejde med Europa-Kommissionen og USA's sikkerhedskordinator og at fremme samarbejdet om sikkerhedsspørgsmål med alle relevante aktører

l) at bidrage til at skabe bedre forståelse for EU's rolle blandt indflydelsesrige personer i regionen.

Artikel 4

Gennemførelse af mandatet

1. EUSR har ansvaret for gennemførelsen af mandatet og handler med referat til generalsekretæren/den højtstående repræsentant og under dennes operationelle ledelse.

2. Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) skal opretholde privilegerede forbindelser med den særlige repræsentant og være det primære kontaktpunkt til Rådet. PSC giver den særlige repræsentant strategisk vejledning og politiske retningslinjer i forbindelse med mandatet.

*Artikel 5***Finansiering**

1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUSR's mandat i perioden fra den 1. marts 2009 til den 28. februar 2010 er på 1 190 000 EUR.

2. Udgifter, der finansieres med det i stk. 1 fastsatte beløb, kan dækkes fra den 1. marts 2009. Udgifterne forvaltes i overensstemmelse med de procedurer og regler, der gælder for De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

3. Forvaltningen af udgifterne omfattes af en kontrakt mellem EUSR og Kommissionen. EUSR står til regnskab for alle udgifter over for Kommissionen.

*Artikel 6***Sammensætning af medarbejderstaben**

1. EUSR er inden for rammerne af sit mandat og de tilsvarende finansielle midler, der stilles til rådighed, ansvarlig for udpegelsen af sine medarbejdere i samråd med formandskabet, der bistås af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, og i fuldt samarbejde med Kommissionen. Staben skal omfatte medarbejdere med den ekspertise i specifikke politiske spørgsmål, som mandatet kræver. EUSR underretter generalsekretæren/den højtstående repræsentant, formandskabet og Kommissionen om medarbejderstabens sammensætning.

2. Medlemsstaterne og EU-institutionerne kan foreslå udstationering af medarbejdere til at arbejde sammen med EUSR. Løn til personale, der udstationeres af en medlemsstat eller af en EU-institution for at bistå EUSR, afholdes af henholdsvis den pågældende medlemsstat eller den pågældende EU-institution. Ekspert, der udstationeres af medlemsstaterne ved Generalsekretariatet for Rådet, kan også udstationeres til den særlige repræsentant. Internationale kontraktansatte skal være statsborgere i en EU-medlemsstat.

3. Alt udstationeret personale forbliver under den udsendende medlemsstats eller EU-institutions administrative myndighed og udfører sine opgaver og handler i EUSR's mandats interesse.

*Artikel 7***Privilegier og immuniteter for EUSR og dennes medarbejderstab**

De privilegier, immuniteter og yderligere garantier, der er nødvendige for, at EUSR og dennes medarbejdere kan opfylde og afvikle den særlige repræsentants mission uhindret, aftales

om nødvendigt med værtsparten/-parterne. Medlemsstaterne og Kommissionen yder den fornødne støtte med henblik herpå.

*Artikel 8***Klassificerede EU-oplysningers sikkerhed**

EUSR og dennes medarbejdere overholder de sikkerhedsprincipper og minimumsstandarder, der er fastsat i Rådets afgørelse 2001/264/EF af 19. marts 2001 om vedtagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter⁽¹⁾, navnlig ved behandlingen af EU-klassificerede oplysninger.

*Artikel 9***Adgang til oplysninger og logistisk støtte**

1. Medlemsstaterne, Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet sikrer, at EUSR får adgang til alle relevante oplysninger.

2. Alt efter tilfældet yder formandskabet, Kommissionen og/eller medlemsstaterne logistisk støtte i regionen.

*Artikel 10***Sikkerhed**

EUSR skal i overensstemmelse med EU's sikkerhedspolitik for personale, der er udstationeret uden for EU som led i operationer i medfør af afsnit V i traktaten, træffe alle med rimelighed gennemførlige forholdsregler, i overensstemmelse med sit mandat og på baggrund af sikkerhedssituationen i sit geografiske ansvarsområde, med hensyn til sikkerheden for alt personale, der står under hans direkte myndighed, navnlig ved:

a) at udarbejde en missionsspecifik sikkerhedsplan på grundlag af retningslinjer fra Generalsekretariatet for Rådet, der bl.a. omfatter missionsspecifikke materielle, organisatoriske og proceduremæssige sikkerhedsforanstaltninger vedrørende styringen af sikre personalebevægelser til og inden for missionsområdet, samt styring af sikkerhedshændelser og herunder en beredskabs- og evakueringsplan for missionen

b) at sørge for, at alt personale, der er udstationeret uden for EU, er dækket af en højrisikoforsikring, der er tilpasset forholdene i missionsområdet

c) at sørge for, at alle hans medarbejdere, der skal udstationeres uden for EU, herunder lokalt ansat personale, har modtaget relevant sikkerhedsuddannelse før eller ved ankomsten til missionsområdet på grundlag af de risikoratings, som Generalsekretariatet for Rådet har opstillet for missionsområdet

⁽¹⁾ EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.

d) at sørge for, at alle vedtagne henstillinger, som fremsættes efter regelmæssige sikkerhedsvurderinger, gennemføres, og afgive skriftlige rapporter til generalsekretæren/den højtstående repræsentant, Rådet og Kommissionen om deres gennemførelse og om andre sikkerhedsspørgsmål som led i midtvejsrapporterne og rapporter om gennemførelse af mandatet.

Artikel 11

Rapportering

EUSR aflægger regelmæssigt mundtlig og skriftlig rapport til generalsekretæren/den højtstående repræsentant og til PSC. EUSR aflægger også efter behov rapport til arbejdsgrupperne. Der udsendes regelmæssigt skriftlige rapporter gennem Coreu-nettet. EUSR kan efter henstilling fra generalsekretæren/den højtstående repræsentant eller PSC aflægge rapport til Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser).

Artikel 12

Koordinering

1. EUSR fremmer EU's overordnede politiske koordinering. Vedkommende hjælper med til at sikre, at alle EU-instrumenter i felten sættes ind på en sammenhængende måde for at nå EU's politikmål. EUSRs aktiviteter koordineres med formandskabets og Kommissionens aktiviteter samt, hvor det er hensigtsmæssigt, med de aktiviteter, der udføres af andre særlige repræsentanter, som er aktive i regionen. EUSR sørger for regelmæssig briefing af medlemsstaternes missioner og af Kommissionens delegationer.

2. Under arbejdet på stedet holdes der tæt kontakt til formandskabet, Kommissionen og medlemsstaternes missionschefer. Disse skal gøre deres bedste for at bistå EUSR i gennemførelsen af dennes mandat. EUSR giver lokal politisk vejledning til missionscheferne for Den Europæiske Unions politimission i de palæstinensiske områder (EUPOL COPPS) og EU-grænsebi-standsmission ved grænseovergangen i Rafah (EU BAM Rafah). EUSR og den civile øverstbefalende for operationen konsulterer

om nødvendigt hinanden. EUSR skal også holde forbindelse med andre internationale og regionale aktører på stedet.

Artikel 13

Revision

Gennemførelsen af denne fælles aktion og dens sammenhæng med andre bidrag fra Den Europæiske Union til regionen skal løbende tages op til revision. EUSR forelægger en fremskridtsrapport inden udgangen af juni 2009 og en samlet rapport om gennemførelsen af mandatet medio november 2009 for generalsekretæren/den højtstående repræsentant, Rådet og Kommissionen. Disse rapporter skal danne grundlag for evalueringen af denne fælles aktion i de relevante arbejdsgrupper og i PSC. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant fremsætter inden for de overordnede prioriteter for udsendelse henstillinger til PSC med henblik på, at Rådet træffer afgørelse om forlængelse, ændring eller afslutning af mandatet.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne fælles aktion træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Artikel 15

Offentliggørelse

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2009.

På Rådets vegne

O. LIŠKA

Formand

RÅDETS FÆLLES AKTION 2009/137/FUSP

af 16. februar 2009

om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant i Kosovo

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, artikel 18, stk. 5, og artikel 23, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 10. juni 1999 vedtog De Forenede Nationers Sikkerhedsråd resolution 1244.
- (2) Den 15. september 2006 vedtog Rådet fælles aktion 2006/623/FUSP ⁽¹⁾ om oprettelse af en EU-gruppe, som skal medvirke til at forberede et eventuelt internationalt civilt kontor i Kosovo, herunder en særlig EU-repræsentant (ICO/EUSR-forberedelsesgruppe).
- (3) Den 13.-14. december 2007 understregede Det Europæiske Råd, at Den Europæiske Union (EU) er parat til at spille en førende rolle i forbindelse med styrkelsen af stabiliteten i regionen og gennemførelsen af en løsning, der fastlægger Kosovos fremtidige status. Det anførte, at EU er parat til at bistå Kosovo på vejen mod bæredygtig stabilitet, bl.a. gennem en mission under den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (ESFP) og et bidrag til et internationalt civilt kontor som en del af den internationale tilstedeværelse.
- (4) Den 4. februar 2008 vedtog Rådet fælles aktion 2008/124/FUSP om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo, EULEX KOSOVO ⁽²⁾, og fælles aktion 2008/123/FUSP ⁽³⁾ om udnævnelse af Pieter FEITH til Den Europæiske Unions særlige repræsentant (EUSR) i Kosovo til den 28. februar 2009.
- (5) På grundlag af en fornyet gennemgang af fælles aktion 2008/123/FUSP bør mandatet for EUSR forlænges med 12 måneder.
- (6) Stabiliserings- og associeringsprocessen er den strategiske ramme for EU's politik over for den vestlige Balkanregion, og dens instrumenter anvendes på Kosovo, herunder et europæisk partnerskab, politisk og teknisk dialog under SAP-kontrolmekanismen og beslægtede EF-bistandsprogrammer.
- (7) Mandatet for EUSR bør gennemføres i samråd med Kommissionen for at sikre sammenhæng med andre relevante aktiviteter, som falder ind under Fællesskabets kompetence.
- (8) Rådet finder, at EUSR's beføjelser og myndighed og en international civil repræsentants beføjelser og myndighed skal tillægges samme person.
- (9) EUSR skal gennemføre sit mandat under forhold, som muligvis vil blive forværret og vil kunne skade målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, jf. traktatens artikel 11 —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

Den Europæiske Unions særlige repræsentant

Mandatet for Pieter FEITH som Den Europæiske Unions særlige repræsentant (EUSR) i Kosovo forlænges til den 28. februar 2010.

Artikel 2

Politikmål

Mandatet for EUSR bygger på politikmålene for Den Europæiske Union (EU) i Kosovo. Disse mål omfatter EU's førende rolle i forbindelse med styrkelsen af stabiliteten i regionen og gennemførelsen af en løsning, der fastlægger Kosovos fremtidige status med henblik på et stabilt, levedygtigt, fredeligt, demokratisk og multietnisk Kosovo, der bidrager til regionalt samarbejde og stabilitet på grundlag af gode naboskabsforbindelser; et Kosovo, der går ind for retsstatsprincippet og beskyttelse af mindretal og af den kulturelle og religiøse arv.

Artikel 3

Mandat

For at nå EU's politikmål i Kosovo har EUSR mandat til:

- a) at tilbyde råd og støtte fra EU i den politiske proces
- b) at fremme EU's overordnede politiske samordning i Kosovo
- c) at vejlede chefen for Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo (EULEX KOSOVO) om lokale politiske forhold, bl.a. om de politiske aspekter af spørgsmål vedrørende det udøvende ansvar

⁽¹⁾ EUT L 253 af 16.9.2006, s. 29.

⁽²⁾ EUT L 42 af 16.2.2008, s. 92.

⁽³⁾ EUT L 42 af 16.2.2008, s. 88.

- d) at sikre overensstemmelse og sammenhæng i EU-aktionen i forhold til offentligheden. EUSR's talsmand skal være det vigtigste EU-kontaktpunkt for medierne i Kosovo i spørgsmål vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik/den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (FUSP/ESFP). Alle aktiviteter med hensyn til presse og information af offentligheden gennemføres i tæt og fortsat koordinering med talsmanden for generalsekretæren/den højtstående repræsentant (GS/HR)/Rådssekretariatets Pressetjeneste
- e) at bidrage til udviklingen og konsolideringen af respekten for menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder i Kosovo, bl.a. med hensyn til kvinder og børn, i overensstemmelse med EU's menneskerettighedspolitik og EU's retningslinjer vedrørende menneskerettigheder.

Artikel 4

Gennemførelse af mandatet

1. EUSR har ansvaret for gennemførelsen af mandatet og handler med referat til GS/HR og under dennes operationelle ledelse.
2. Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) oprettholder privilegerede forbindelser med EUSR og er det primære kontaktpunkt for forbindelserne med Rådet. PSC giver EUSR strategisk vejledning og politiske retningslinjer inden for rammerne af mandatet.

Artikel 5

Finansiering

1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUSR's mandat i perioden fra den 1. marts 2009 til den 28. februar 2010 udgør 645 000 EUR.
2. De udgifter, der finansieres med det i stk. 1 nævnte beløb, kan dækkes fra den 1. marts 2009. Udgifterne forvaltes efter de procedurer og regler, der gælder for De Europæiske Fællesskabers almindelige budget. Det er tilladt statsborgere i lande i den vestlige Balkanregion at byde på kontrakter.
3. Forvaltningen af udgifterne omfattes af en kontrakt mellem EUSR og Kommissionen. EUSR står til regnskab for alle udgifter over for Kommissionen.

Artikel 6

Sammensætning af medarbejderstaben

1. Der udpeges et specifikt EU-personale til at bistå EUSR med at gennemføre sit mandat og bidrage til sammenhæng, synlighed og effektivitet i EU's overordnede indsats i Kosovo. EUSR er inden for rammerne af sit mandat og de finansielle midler, der stilles til rådighed i den forbindelse, ansvarlig for at

sammensætte sin stab i samråd med formandskabet, der bistås af GS/HR, og Kommissionen knyttes fuldt ud hertil. Staben skal omfatte medarbejdere med den ekspertise i specifikke politiske spørgsmål, som mandatet kræver. EUSR orienterer GS/HR, formandskabet og Kommissionen om sammensætningen af medarbejderstaben.

2. Den Europæiske Unions medlemsstater og institutioner kan foreslå udstationering af medarbejdere til at arbejde sammen med EUSR. Løn til medarbejdere, som udstationeres af en medlemsstat eller en EU-institution hos EUSR, afholdes af den pågældende medlemsstat eller EU-institution. Ekspert, der er udstationeret af medlemsstaterne ved Generalsekretariatet for Rådet, kan også udstationeres hos EUSR. Internationale kontraktansatte skal være statsborgere i en EU-medlemsstat.

3. Alt udstationeret personale forbliver under den udsendende medlemsstats eller EU-institutions administrative myndighed og udfører sine pligter og handler i EUSR's mandats interesse.

Artikel 7

Privilegier og immuniteter for EUSR og dennes medarbejderstab

De privilegier, immuniteter og yderligere garantier, der er nødvendige for, at EUSR og dennes medarbejdere kan opfylde og afvikle mandatet uhindret, aftales i relevant omfang. Medlemsstaterne og Kommissionen yder den fornødne støtte med henblik herpå.

Artikel 8

Sikkerhed i forbindelse med klassificerede oplysninger

1. EUSR og dennes medarbejdere overholder de sikkerhedsprincipper og minimumsstandarder, der er fastsat i Rådets afgørelse 2001/264/EF af 19. marts 2001 om vedtagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter⁽¹⁾, navnlig ved behandlingen af klassificerede EU-oplysninger.

2. GS/HR er bemyndiget til under iagttagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter at videregive klassificerede EU-oplysninger og -dokumenter til og med klassifikationsgraden »CONFIDENTIEL UE«, som er udarbejdet med henblik på aktionen, til NATO/KFOR.

3. GS/HR er bemyndiget til under iagttagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter og i overensstemmelse med EUSR's operationelle behov at videregive klassificerede EU-oplysninger og -dokumenter til og med klassifikationsgraden »RESTREINT UE«, som er udarbejdet med henblik på aktionen, til De Forenede Nationer (FN) og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE). Der udarbejdes lokale arrangementer med henblik herpå.

⁽¹⁾ EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.

4. GS/HR er bemyndiget til at videregive ikke-klassificerede EU-dokumenter vedrørende Rådets forhandlinger om aktionen, som er omfattet af tavshedspligt i henhold til artikel 6, stk. 1, i Rådets forretningsorden⁽¹⁾, til tredjeparter, der er tilknyttet denne fælles aktion.

Artikel 9

Adgang til oplysninger og logistisk støtte

1. Medlemsstaterne, Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet sikrer, at EUSR får adgang til alle relevante oplysninger.

2. Alt efter tilfældet yder formandskabet, Kommissionen og/eller medlemsstaterne logistisk støtte i regionen.

Artikel 10

Sikkerhed

EUSR træffer i overensstemmelse med EU's sikkerhedspolitik for personale, der er udstationeret uden for EU som led i operationer i medfør af traktatens afsnit V, i overensstemmelse med sit mandat og på baggrund af sikkerhedssituationen i sit geografiske ansvarsområde alle med rimelighed gennemførlige forholdsregler med hensyn til sikkerheden for det personale, der står under dennes direkte myndighed, navnlig ved:

- a) at udarbejde en missionsspecifik sikkerhedsplan på grundlag af retningslinjer fra Generalsekretariatet for Rådet, der bl.a. omfatter missionsspecifikke materielle, organisatoriske og proceduremæssige sikkerhedsforanstaltninger vedrørende styringen af sikre personalebevægelser til og inden for missionsområdet, styring af sikkerhedshændelser og en beredskabs- og evakueringsplan for missionen
- b) at sørge for, at alt personale, der er udstationeret uden for EU, er dækket af en højrisikoforsikring, der er tilpasset forholdene i missionsområdet
- c) at sørge for, at alle medarbejdere, der skal udstationeres uden for EU, herunder lokalt ansat personale, har modtaget relevant sikkerhedsuddannelse før eller ved ankomsten til missionsområdet på grundlag af de risikoratings, som Generalsekretariatet for Rådet har opstillet for missionsområdet
- d) at sørge for, at alle vedtagne henstillinger, som fremsættes efter regelmæssige sikkerhedsvurderinger, gennemføres, og afgive skriftlige rapporter om deres gennemførelse og om andre sikkerhedsspørgsmål som led i midtvejsrapporterne og rapporter om gennemførelse af mandatet til GS/HR, Rådet og Kommissionen.

Artikel 11

Rapportering

EUSR aflægger regelmæssigt mundtlig og skriftlig rapport til GS/HR og PSC. EUSR aflægger også efter behov rapport til arbejdsgrupperne. Der udsendes regelmæssigt skriftlige rapporter gennem COREU-nettet. EUSR kan efter henstilling fra GS/HR eller PSC aflægge rapport til Rådet (Almindelige anliggender og eksterne forbindelser).

Artikel 12

Koordination

1. EUSR fremmer EU's overordnede politiske koordination. EUSR hjælper med til at sikre, at alle EU-instrumenter i felten sættes ind på en sammenhængende måde for at nå EU's politiske mål. EUSR's aktiviteter koordineres med formandskabets og Kommissionens aktiviteter samt, hvor det er hensigtsmæssigt, med de aktiviteter, der udføres af andre særlige repræsentanter, som er aktive i regionen. EUSR sørger for regelmæssig briefing af medlemsstaternes missioner og Kommissionens delegerationer.

2. Under arbejdet på stedet holdes der tæt kontakt til formandskabet, Kommissionen og medlemsstaternes missionschefer. De skal gøre deres bedste for at bistå EUSR i gennemførelsen af dennes mandat. EUSR vejleder chefen for Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo (EULEX KOSOVO) om lokale politiske forhold, bl.a. om de politiske aspekter af spørgsmål vedrørende det udøvende ansvar. EUSR og den øverstbefalende for den civile operation konsulterer hinanden i fornødent omfang.

3. EUSR skal også holde forbindelse med relevante lokale myndigheder og andre internationale og regionale aktører på stedet.

4. EUSR sikrer sammen med andre aktører på stedet formidling og udveksling af oplysninger blandt EU-aktører i indsatsområdet med henblik på at opnå en høj grad af fælles forståelse og vurdering af situationen.

Artikel 13

Revision

Gennemførelsen af denne fælles aktion og dens sammenhæng med andre bidrag fra Den Europæiske Union til regionen tages løbende op til revision. EUSR forelægger GS/HR, Rådet og Kommissionen en situationsrapport inden udgangen af juni 2009 og en samlet rapport om gennemførelsen af mandatet senest i midten af november 2009. Disse rapporter skal danne grundlag for evalueringen af denne fælles aktion i de relevante arbejdsgrupper og i PSC. GS/HR fremsætter inden for de overordnede prioriteter for udsendelsen anbefalinger til PSC med henblik på Rådets afgørelse om forlængelse, ændring eller afslutning af mandatet.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2006/683/EF, Euratom af 15.9.2006 om vedtagelse af Rådets forretningsorden (EUT L 285 af 16.10.2006, s. 47).

*Artikel 14***Ikrafttrædelse**

Denne fælles aktion træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

*Artikel 15***Offentliggørelse**

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2009.

På Rådets vegne

O. LIŠKA

Formand

RÅDETS FÆLLES HOLDNING 2009/138/FUSP

af 16. februar 2009

om restriktive foranstaltninger over for Somalia og om ophævelse af fælles holdning 2002/960/FUSP

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 10. december 2002 fælles holdning 2002/960/FUSP ⁽¹⁾ i forlængelse af FN's Sikkerhedsråds resolutioner (UNSCR) 733(1992), 1356 (2001) og 1425 (2002) om en våbenembargo mod Somalia.
- (2) FN's Sikkerhedsråd vedtog den 20. november 2008 UNSCR 1844 (2008) om restriktive foranstaltninger over for dem, der forsøger at hindre eller blokere en fredelig politisk proces, eller som truer Somalias føderale overgangsinstitutioner eller Den Afrikanske Unions mission i Somalia (AMISOM) med magtanvendelse, eller hvis aktiviteter undergraver stabiliteten i Somalia eller i regionen.
- (3) Af klarhedshensyn bør de foranstaltninger, der er indført i medfør af fælles holdning 2002/960/FUSP, og de foranstaltninger, der skal indføres i medfør af UNSCR 1844 (2008), indarbejdes i én enkelt retsakt.
- (4) Fælles holdning 2002/960/FUSP bør derfor ophæves.
- (5) Der er behov for handling fra Fællesskabets side for at gennemføre disse foranstaltninger —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES HOLDNING:

Artikel 1

1. Levering eller salg af våben og af alle typer dertil knyttet materiel, herunder våben og ammunition, militærkøretøjer og -udstyr, paramilitært udstyr samt reservedele til ovennævnte, fra

statsborgere i medlemsstaterne eller fra medlemsstaternes områder til Somalia forbydes, uanset om de hidrører fra medlemsstaterne eller ej.

2. Direkte eller indirekte ydelse til Somalia af teknisk rådgivning, finansiel og anden bistand og oplæring i forbindelse med militær virksomhed, herunder navnlig teknisk oplæring og bistand i forbindelse med levering, fremstilling, vedligeholdelse eller anvendelse af de i stk. 1 nævnte genstande fra statsborgere i medlemsstaterne eller fra medlemsstaternes områder forbydes.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på:

- a) levering eller salg af våben og af alle typer dertil knyttet materiel og direkte eller indirekte levering af teknisk rådgivning, finansiel og anden bistand samt oplæring i forbindelse med militær virksomhed, der udelukkende er bestemt til støtte eller brug for AMISOM-missionen, jf. punkt 4 i UNSCR 1744 (2007), eller udelukkende til brug for stater og regionale organisationer, der træffer foranstaltninger i overensstemmelse med punkt 6 i UNSCR 1851 (2008) og punkt 10 i UNSCR 1846 (2008)
- b) levering eller salg af våben og af alle typer dertil knyttet materiel og direkte eller indirekte levering af teknisk rådgivning, der udelukkende har til formål at medvirke til udvikling af institutioner i sikkerhedssektoren i overensstemmelse med den politiske proces, der er omhandlet i punkt 1, 2 og 3 i UNSCR 1744 (2007), hvis den komité, der er nedsat i henhold til punkt 11 i UNSCR 751 (1992) (i det følgende benævnt »sanktionskomitéen«), ikke har truffet negativ afgørelse herom senest fem arbejdsdage efter at have modtaget underretningen
- c) levering af ikke-dødbringende militært udstyr, der udelukkende er bestemt til humanitær brug eller beskyttelsesbrug, eller af materiel til EU's, Fællesskabets eller medlemsstaternes institutionsopbygningsprogrammer, herunder på sikkerhedsområdet, der gennemføres inden for rammerne af freds- og forsoningsprocessen, og som på forhånd er godkendt af sanktionskomitéen, og på beskyttelsesbeklædning, herunder skudsikre veste og militærhelme, der midlertidigt udføres til Somalia udelukkende til personlig brug for FN-personel, repræsentanter for medierne, humanitært hjælpepersonale, bistandsarbejdere og tilknyttet personale.

⁽¹⁾ EFT L 334 af 11.12.2002, s. 1.

Artikel 2

Restriktive foranstaltninger som omhandlet i artikel 3, artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1 og 2, indføres over for personer og enheder, som ifølge sanktionskomitéen:

- har deltaget i eller støttet handlinger, der truer freden, sikkerheden eller stabiliteten i Somalia, herunder handlinger, der truer Djiboutiaftalen af 18. august 2008 eller den politiske proces eller truer de føderale overgangsinstitutioner eller AMISOM med magtanvendelse
- har handlet i strid med våbenembargoen og dertil knyttede foranstaltninger som omhandlet i artikel 1
- har hindret levering af humanitær bistand til Somalia eller hindret adgang til eller udlevering af humanitær bistand i Somalia.

De pågældende personer og enheder er opført i bilaget.

Artikel 3

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at hindre direkte eller indirekte levering, salg eller overførsel af våben og militært udstyr og direkte eller indirekte levering af teknisk bistand eller oplæring, finansiel og anden bistand, herunder investering, mæglervirksomhed eller andre finansielle tjenesteydelser i forbindelse med militær virksomhed eller levering, salg, overførsel, fremstilling, vedligeholdelse eller brug af våben og militært udstyr, til de personer, der er nævnt i artikel 2.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at hindre indrejse i eller transit gennem deres område for de personer, der er nævnt i artikel 2.
2. Stk. 1 forpligter ikke en medlemsstat til at nægte sine egne statsborgere indrejse i sit område.
3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis sanktionskomitéen:

- a) ved en vurdering i hvert enkelt tilfælde fastslår, at sådan indrejse eller transit er berettiget af humanitære hensyn, herunder religiøse forpligtelser
- b) ved en vurdering i hvert enkelt tilfælde fastslår, at en undtagelse vil fremme fred og national forsoning i Somalia og stabilitet i regionen.

4. I tilfælde, hvor en medlemsstat i medfør af stk. 3 tillader indrejse i eller transit gennem sit område for personer udpeget af sanktionskomitéen, gælder tilladelsen udelukkende det formål, til hvilket den er udstedt, og de berørte personer.

Artikel 5

1. Alle pengemidler og økonomiske ressourcer, der direkte eller indirekte ejes eller kontrolleres af de personer eller enheder, som er nævnt i artikel 2, eller som indehaves af enheder, der direkte eller indirekte ejes eller kontrolleres af dem eller af personer eller enheder, der handler på deres vegne eller efter deres anvisninger, og som er udpeget af sanktionskomitéen, indefrys. De pågældende personer og enheder er opført i bilaget.

2. Ingen midler eller økonomiske ressourcer må hverken direkte eller indirekte stilles til rådighed for eller være til fordel for de personer eller enheder, der er nævnt i stk. 1.

3. Medlemsstaterne kan tillade undtagelser fra de i stk. 1 og 2 nævnte foranstaltninger med hensyn til pengemidler og økonomiske ressourcer, der:

- a) er nødvendige for at afholde basale udgifter, herunder betaling af fødevarer, husleje eller renter og afdrag på hypotekslån, medicin og lægebehandling, skat, forsikringspræmier og offentlige forbrugsafgifter
- b) alene er bestemt til betaling af rimelige honorarer og godtgørelse af udgifter i forbindelse med juridisk bistand
- c) alene er bestemt til betaling af afgifter eller gebyrer i overensstemmelse med national lovgivning til rutinemæssig opbevaring eller forvaltning af indefrosne midler og økonomiske ressourcer

d) er nødvendige til afholdelse af ekstraordinære udgifter, såfremt den pågældende medlemsstat har underrettet og opnået godkendelse fra sanktionskomitéen

e) er genstand for en retslig, administrativ eller voldgiftsmæssig afgørelse om tilbageholdelsesret eller en dom, hvor pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer kan anvendes til at opfylde afgørelsen om tilbageholdelsesret eller dommen, forudsat at afgørelsen om tilbageholdelsesret eller dommen var registreret forud for sanktionskomitéens udpegning af den pågældende person eller enhed og ikke er til fordel for en person eller enhed, der er omhandlet i artikel 2, efter at den pågældende medlemsstat har underrettet sanktionskomitéen.

4. De undtagelser, der er omhandlet i litra a), b) og c), kan indrømmes, efter at den pågældende medlemsstat har underrettet sanktionskomitéen om, at den, når det er hensigtsmæssigt, har til hensigt at godkende adgangen til sådanne pengemidler og økonomiske ressourcer, og såfremt sanktionskomitéen ikke har truffet negativ afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter en sådan underretning.

5. Stk. 2 gælder ikke beløb, der tilføres indefrosne konti i form af:

a) renter eller anden form for afkast fra disse konti, eller

b) forfaldne betalinger i henhold til kontrakter, aftaler eller forpligtelser, der var indgået eller opstået forud for den dato, hvor disse konti blev omfattet af restriktive foranstaltninger,

forudsat at sådanne renter eller anden form for afkast og betalinger fortsat er omfattet af stk. 1.

Artikel 6

Rådet udarbejder listen i bilaget og foretager ændringer heraf på grundlag af afgørelser truffet af sanktionskomitéen.

Artikel 7

Denne fælles holdning har virkning fra datoen for vedtagelsen.

Artikel 8

Denne fælles holdning revideres, ændres eller ophæves om nødvendigt på baggrund af afgørelser truffet af De Forenede Nationers Sikkerhedsråd.

Artikel 9

Fælles holdning 2002/960/FUSP ophæves.

Artikel 10

Denne fælles holdning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2009.

På Rådets vegne
O. LIŠKA
Formand

BILAG

Liste over personer og enheder som nævnt i artikel 2, 3, 4 og 5

RÅDETS FÆLLES HOLDNING 2009/139/FUSP**af 16. februar 2009****om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for lederne i Transdnestrienområdet i Republikken Moldova**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES HOLDNING:

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 15, og

Fælles holdning 2008/160/FUSP forlænges hermed til den 27. februar 2010.

ud fra følgende betragtninger:

*Artikel 1**Artikel 2*

(1) Rådet vedtog den 25. februar 2008 fælles holdning 2008/160/FUSP om restriktive foranstaltninger over for lederne i Transdnestrienområdet i Republikken Moldova ⁽¹⁾. Denne fælles holdning finder anvendelse indtil den 27. februar 2009.

Bilag I og II til fælles holdning 2008/160/FUSP erstattes af teksten i bilag I og II til denne fælles holdning.

Artikel 3

(2) På grundlag af en fornyet gennemgang af fælles holdning 2008/160/FUSP bør de restriktive foranstaltninger forlænges med en ny periode på 12 måneder.

Denne fælles holdning har virkning fra dagen for vedtagelsen.

Artikel 4

(3) Bilag I og II til fælles holdning 2008/160/FUSP bør ændres på grund af en ændring med hensyn til det hverv, der varetages af visse personer, som er omfattet af de restriktive foranstaltninger —

Denne fælles holdning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2009.

På Rådets vegne

O. LIŠKA

Formand

⁽¹⁾ EUT L 51 af 26.2.2008, s. 23.

BILAG I

»BILAG I

Liste over personer, der er omfattet af artikel 1, stk. 1, nr. i)

1. SMIRNOV, Igor Nikolayevich, »præsident«, født den 23. oktober 1941 i Khabarovsk, Den Russiske Føderation, russisk pas nr. 50No0337530
 2. SMIRNOV, Vladimir Igorevich, søn af Igor Smirnov og »formand for Statstoldkomitéen«, født den 3. april 1961 i Kupiansk, Kharkovskaya oblast eller Novaya Kakhovka, Khersonskaya oblast, Ukraine, russisk pas nr. 50No00337016
 3. SMIRNOV, Oleg Igorevich, søn af Igor Smirnov og »rådgiver for Statstoldkomitéen«, »medlem af Den Øverste Sovjet«, født den 8.8.1967 i Novaya Kakhovka, Khersonskaya oblast, Ukraine, russisk pas nr. 60No1907537
 4. MARAKUTSA, Grigory Stepanovich, »medlem af Den Øverste Sovjet«, »særlig repræsentant for Den Øverste Sovjet for interparlamentariske forbindelser«, født den 15. oktober 1942 i Teya, Grigoriopolsky raion, Republikken Moldova, gammelt sovjetisk pas nr. 8BM724835
 5. LITSKAI, Valery Anatolyevich, tidligere »udenrigsminister«, født den 13. februar 1949 i Tver, Den Russiske Føderation, russisk pas nr. 51No0076099 udstedt den 9. august 2000.
 6. KHAZHEYEV, Stanislav Galimovich, »forsvarsminister«, født den 28. december 1941 i Chelyabinsk, Den Russiske Føderation
 7. ANTYUFYEV, Vladimir Yuryevich, alias SHEVTSOV, Vadim, »minister for statens sikkerhed«, født i 1951 i Novosibirsk, Den Russiske Føderation, russisk pas
 8. KOROLYOV, Alexandr Ivanovich, »vicepræsident«, født den 24. oktober 1958 i Wroclaw, Polen, russisk pas
 9. BALALA, Viktor Alekseyevich, tidligere »justitsminister«, født i 1961 i Vinnitsa, Ukraine
 10. ZAKHAROV, Viktor Pavlovich, tidligere »offentlig anklager i Transdnestrien«, født i 1948 i Kamenca, Republikken Moldova
 11. GUDYMO, Oleg Andreyevich, »medlem af Den Øverste Sovjet«, »formand for Den Øverste Sovjets komité for sikkerhed, forsvar og fredsbevaring«, tidligere »viceminister for sikkerhed«, født den 11. september 1944 i Alma-Ata, Kasakhstan, russisk pas nr. 51No0592094
 12. KRASNOSELSKY, Vadim Nikolayevich, »indenrigsminister«, født den 14. april 1970 i Dauriya, oblastZabaykalskyi raion, Chitinskaya , Den Russiske Føderation
 13. ATAMANIUK, Vladimir, »viceforsvarsminister«.
-

BILAG II

»BILAG II

Liste over personer, der er omfattet af artikel 1, stk. 1, nr. ii)

1. URSKAYA, Galina Vasilyevna, tidligere »justitsminister«, født den 10. december 1957 i landsbyen Pyatiletka, Brianskyi raion, Brianskaya oblast, Den Russiske Føderation
 2. MAZUR, Igor Leonidovich, »leder af statsadministrationen i Dubossary raion«, født den 29. januar 1967 i Dubossary, Republikken Moldova
 3. PLATONOV, Yuri Mikhailovich, kendt som Yury PLATONOV, »chef for statsadministrationen i Ryb-nitsa raion og Rybnitsa by«, født den 16. januar 1948 i Klimkovo, Poddorsky raion, Novgorodskaya oblast, russisk pas nr. 51No0527002, udstedt af den russiske ambassade i Chisinau den 4. maj 2001
 4. CHERBULENKO, Alla Viktorovna, »vicechef for statsadministrationen i Rybnitsa«, ansvarlig for uddannelsesspørgsmål
 5. KOGUT, Vecheslav Vasyilevich, »chef for statsadministrationen i Bender«, født den 16. februar 1950 i Taraclia, Chadir-Lunga raion, Republikken Moldova
 6. KOSTIRKO, Viktor Ivanovich, »chef for statsadministrationen i Tiraspol«, født den 24. maj 1948, Komsomolsk na Amure, Habarovskiy kray, Den Russiske Føderation.«
-

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 77/2009 af 26. januar 2009 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 314/2004 om visse restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe**

(Den Europæiske Unions Tidende L 23 af 27. januar 2009)

— Side 8, bilaget, tredje kolonne »Data for udpegning omhandlet i artikel 7, stk. 2«, ud for nr. 24:

I stedet for: »16.6.2005«,

læses: »27.1.2009«;

— Side 15, bilaget, anden kolonne »Funktion/begrundelse for medtagelse på listen; Identifikationsoplysninger«, ud for nr. 122:

I stedet for: »Vicepolitichef i Zimbabwe National Army.«

læses: »Vicepolitichef i Zimbabwe Republic Police.«
